

บทที่ 3

มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการขอทาน ในต่างประเทศและในประเทศไทย

ปัจจุบันการควบคุมการขอทานเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะปัจจุบันการขอทานมิได้เป็นหนทางเพื่อความอยู่รอดสำหรับผู้ที่ด้อยโอกาสเพียงแต่กลุ่มเดียว แต่มีผู้แสวงหาประโยชน์หรือรายได้จากการขอทาน เช่น การทำเป็นเรื่อขายการขอทาน โดยมีตัวกลางในการรับส่งเด็ก คนชรา คนพิการ ไปทำการขอทานในสถานที่ต่างๆ อีกทั้งบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเหล่านี้ยังเป็นบุคคลที่มีส่วนในการทำให้เกิดคนขอทานมากยิ่งขึ้นและเป็นปัญหาของสังคมอย่างมาก ดังนั้น การควบคุมการขอทานจึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบัน ตลอดจนการกำหนดประเภทของการขอทานที่แน่นอนชัดเจนแยกจากกลุ่มคนจำพวกกบฏ หรือนักแสดงอิสระ ซึ่งในบทนี้ ผู้เขียนจะได้กล่าวถึงกฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมการขอทานของต่างประเทศ และประเทศไทย เพื่อกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว

3.1 ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

แนวคิดเกี่ยวกับปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติเกิดขึ้นหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลง เนื่องจากเหตุการณ์ดังกล่าวได้นำมาซึ่งความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประเทศคู่สงครามอย่างมหาศาล โดยส่วนใหญ่เป็นผลมาจากความทารุณโหดร้ายของฝ่ายอักษะ ซึ่งนำโดยอดอล์ฟ ฮิตเลอร์ ผู้นำสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และเบนิโต มุสโสลินี ผู้นำประเทศอิตาลี จนทำให้ประเทศต่างๆ ทั่วโลกหวนเกรงเหตุการณ์ในลักษณะดังกล่าวจะเกิดขึ้นในอนาคต¹

การจัดตั้งองค์กรสหประชาชาติขึ้น จึงได้มีการผลักดันให้องค์การสหประชาชาติเร่งกำหนดแนวทางคุ้มครองสิทธิมนุษยชนขึ้นมาคุ้มครองมนุษยชาติจนกระทั่งเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2491 (ค.ศ. 1948) สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติจึงได้มีมติยอมรับและประกาศใช้ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกตามมาด้วยกติการะหว่างประเทศ

¹ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ. (2558). *ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ. หน้า 10.

อีก 2 ฉบับด้วยกัน ได้แก่ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2519 (ค.ศ. 1976) กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม มีผลบังคับใช้เมื่อ วันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2519 (ค.ศ. 1976) ต่อมาในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2536 สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติได้มีมติจัดตั้งตำแหน่งข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติขึ้น เพื่อดูแลและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนรวมทั้งตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศต่างๆ โดยผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคนแรก คือ นายโฮเซ อยาสา ลาสโซ ชาวเอกวาดอร์ สาระสำคัญ

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาตินี้เป็นมาตรฐานร่วมกันแห่งความสำเร็จสำหรับประชาชนทั้งหลายและประชาชาติทั้งปวงด้วยจุดประสงค์ที่จะให้ปัจเจกบุคคล ทุกผู้ ทุกนาม และองค์กรของสังคมทุกหน่วย มีการระลึกถึงเสมอถึงปฏิญญานี้พยายามสั่งสอนและให้การศึกษาเพื่อส่งเสริมการเคารพต่อสิทธิและเสรีภาพเหล่านี้ และช่วยมาตรการที่เจริญก้าวหน้าทั้งในและระหว่างประเทศ เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับและการถือปฏิบัติต่อสิทธิเหล่านั้นสากลและได้ผลทั้งในหมู่ประชาชนแห่งดินแดนที่อยู่ภายใต้ดูแลอาณัติของรัฐสมาชิกดังกล่าว

3.1.1 สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

มนุษย์ทั้งหลายเกิดมามีอิสระและเสมอภาคกันในศักดิ์ศรีและสิทธิ ทุกคนได้รับการประสิทธิประสาทเหตุผลและมโนธรรมและควรปฏิบัติต่อกันด้วยจิตวิญญาณของความเป็นพี่น้อง²

อย่างไรก็ตาม ทุกคนย่อมมีสิทธิและอิสรภาพตามที่กำหนดไว้ในปฏิญญาสากลนี้ โดยปราศจากการแบ่งแยกไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดๆ เช่น เชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความเห็นทางการเมืองหรือทางอื่นใด ชาติหรือสังคม อันเป็นที่มาเดิม ทรัพย์สิน กำเนิด หรือสถานะอื่นใด

นอกจากนี้การจำแนกข้อแตกต่างโดยอาศัยมูลฐานแห่งสถานะทางการเมือง ทางการศึกษา หรือทางการเมืองระหว่างประเทศ หรือดินแดนซึ่งบุคคลสังกัดจะทำมิได้ ทั้งนี้ไม่ว่าดินแดนดังกล่าวจะเป็นเอกราช อยู่ภายใต้การจำกัดแห่งอธิปไตยอื่นใด³ และมนุษย์ทุกคนมีสิทธิในการมีชีวิต เสรีภาพ และความมั่นคงแห่งบุคคล⁴

² ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน. ข้อ 1.

³ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน. ข้อ 2.

⁴ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน. ข้อ 3.

3.1.2 สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการยอมรับทุกแห่งหนว่าเป็นบุคคลตามกฎหมาย⁵ และทุกคนเสมอภาคกันตามกฎหมายและมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองทางกฎหมายอย่างเท่าเทียมกันโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ⁶

นอกจากนี้ บุคคลจะถูกจับกุม กักขัง ตามอำเภอใจไม่ได้⁷

มนุษย์ทุกคนมีสิทธิในความเสมอภาคอย่างเต็มที่ จะได้รับการพิจารณาคดีที่เป็นธรรมและเปิดเผยจากศาลที่อิสระไม่ลำเอียง⁸

ทุกคนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางอาญามีสิทธิที่จะได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าบริสุทธิ์จนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่ามีความผิดตามกฎหมาย⁹

สมาชิกทุกคนของสังคมมีสิทธิในการเข้าถึงหลักประกันทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม¹⁰

นอกจากนี้ ทุกคนมีสิทธิในการทำงาน สามารถเลือกงานได้โดยอิสระและมีการคุ้มครองเมื่อเกิดการว่างงานรวมทั้งทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับค่าจ้างที่เท่าเทียมกัน สำหรับงานที่เท่าเทียมกันโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติใดๆทั้งสิ้นทั้งนี้ทุกคนมีสิทธิที่จะจัดตั้งหรือเข้าร่วมสหภาพแรงงาน¹¹

ทุกคนมีสิทธิในมาตรฐานการครองชีพ เช่นอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย การดูแลรักษาทางการแพทย์ และบริการทางสังคมที่จำเป็นเพียงพอสำหรับสุขภาพและความอยู่ดีของตนเองและครอบครัว และทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากรัฐ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น¹²

กล่าวได้ว่าปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ถือเป็นเอกสารทางประวัติศาสตร์ที่ช่วยในการวางรากฐานด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศฉบับแรกของโลก และปัจจุบันประชาคมโลกต่างยอมรับให้ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติอยู่ในฐานะแม่บทของกฎหมายสิทธิมนุษยชนทั้งหมด

⁵ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน. ข้อ 6.

⁶ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน. ข้อ 7.

⁷ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน. ข้อ 9.

⁸ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน. ข้อ 10.

⁹ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน. ข้อ 11.

¹⁰ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน. ข้อ 22.

¹¹ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน. ข้อ 23.

¹² ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน. ข้อ 23.

นอกจากนี้ กฎหมายระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนในปัจจุบันก็ล้วนมีพื้นฐานและได้รับการพัฒนาจากปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติฉบับนี้ทั้งสิ้น และกฎหมายระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนเหล่านั้นก็ได้เป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนากฎหมายภายในของประเทศต่างๆ เกือบทั่วโลก เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประชาชนในประเทศของตน รวมทั้งประเทศไทยด้วย เพราะเมื่อมีการตรากฎหมายหรือจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ก็จะนำหลักการของปฏิญญาสากลฯ ดังกล่าว มาวางเป็นฐานคิดเสมอ

3.2 กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการขอทานของต่างประเทศ

การศึกษากฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมการขอทานของต่างประเทศในบทนี้ เป็นการศึกษาแนวทางการดำเนินการควบคุมการขอทาน และมาตรฐานด้านต่างๆ เกี่ยวกับการขอทาน ให้สอดคล้องกับสากลเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานของกฎหมายควบคุมการขอทานในประเทศไทยให้ทัดเทียมนานาประเทศและสามารถนำมาแก้ไขปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484 โดยผู้เขียนเลือกศึกษาจำนวน 3 ประเทศ ได้แก่ ประเทศอังกฤษ สหพันธรัฐมาเลเซีย และสาธารณรัฐสาธารณรัฐอินเดีย ซึ่งมีความแตกต่างกันในการควบคุมการขอทานซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.2.1 กฎหมายเกี่ยวกับควบคุมการขอทานของอังกฤษ

ปัจจุบันกฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมการขอทานของประเทศไทยคือ พระราชบัญญัติคนเร่ร่อน 2002 (Homelessness Act 2002) ซึ่งผู้เขียนขอกล่าวถึงกฎหมายฉบับดังกล่าว ดังต่อไปนี้

3.2.1.1 หน้าที่ของผู้มีอำนาจที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นเพื่อกำหนดกลยุทธ์คนเร่ร่อน

สำหรับหน้าที่ของผู้มีอำนาจที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นเพื่อกำหนดกลยุทธ์คนเร่ร่อนนั้น พระราชบัญญัติคนเร่ร่อน 2002¹³ มีดังต่อไปนี้

¹³ Homelessness Act 2002. 1. Duty of local housing authority to formulate a homelessness strategy

(1) A local housing authority (“the authority”) may from time to time

(a) carry out a homelessness review for their district; and

(b) formulate and publish a homelessness strategy based on the results of that review.

(2) The social services authority for the district of the authority (where that is a different local authority) shall give such assistance in connection with the exercise of the power under subsection (1) as the authority may reasonably require.

1) ผู้มีอำนาจที่อยู่อาศัยในท้องถิ่น (ผู้มีอำนาจ) อาจจะเป็นครั้งเวลาคำเนินการตรวจสอบคนเร่ร่อนสำหรับอำเภอของพวกเขา และกำหนดและเผยแพร่กลยุทธ์เร่ร่อนอยู่บนพื้นฐานของผลการทบทวน

2) ผู้มีอำนาจในการบริการทางสังคมสำหรับอำเภอของผู้มีอำนาจ (ที่แตกต่างกันในท้องถิ่นผู้มีอำนาจ) จะให้ความช่วยเหลือดังกล่าวในการเชื่อมต่อการออกกำลังกายของอำนาจตาม 1) เป็นผู้มีอำนาจตามสมควรอาจจำเป็นต้องใช้

3) ผู้มีอำนาจจะใช้อำนาจที่เพื่อให้แน่ใจว่ากลยุทธ์ครั้งแรกสำหรับคนเร่ร่อนอำเภอของพวกเขาที่มีการเผยแพร่ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนเริ่มต้นด้วยวันที่นี้ส่วนที่มีผลใช้บังคับ

4) ผู้มีอำนาจจะใช้อำนาจที่เพื่อให้แน่ใจว่ากลยุทธ์ใหม่สำหรับคนเร่ร่อนอำเภอของพวกเขาที่มีการเผยแพร่ภายในระยะเวลาห้าปีเริ่มต้นด้วยวันที่สุดท้ายของพวกเขากลยุทธ์เร่ร่อนรับการตีพิมพ์

5) ผู้มีอำนาจที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นจะต้องใช้กลยุทธ์เร่ร่อนของพวกเขาเข้าบัญชีในการใช้สิทธิฟังก์ชันของพวกเขา

6) ผู้มีอำนาจในการบริการทางสังคมจะต้องใช้กลยุทธ์สำหรับคนเร่ร่อนย่านที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นผู้มีอำนาจเข้าบัญชีในการใช้สิทธิหน้าที่ของตนในความสัมพันธ์กับอำเภอ

7) ไม่มีอะไรในส่วนย่อย 5) หรือ 6) ส่งผลกระทบต่อการศึกษาปฏิบัติหน้าที่ใดๆ หรือความต้องการที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากส่วนนี้¹⁴

สำหรับวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ “ความคิดเห็นของคนเร่ร่อน” หมายความว่า การตรวจสอบโดยผู้มีอำนาจที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นระดับและระดับในอนาคตมีแนวโน้มของคนเร่ร่อน

(3) The authority shall exercise that power so as to ensure that the first homelessness strategy for their district is published within the period of twelve months beginning with the day on which this section comes into force.

¹⁴ Homelessness Act 2002. 1. Duty of local housing authority to formulate a homelessness strategy

(4) The authority shall exercise that power so as to ensure that a new homelessness strategy for their district is published within the period of five years beginning with the day on which their last homelessness strategy was published.

(5) A local housing authority shall take their homelessness strategy into account in the exercise of their functions.

(6) A social services authority shall take the homelessness strategy for the district of a local housing authority into account in the exercise of their functions in relation to that district.

(7) Nothing in subsection (5) or (6) affects any duty or requirement arising apart from this section.

ในเขตของพวกเขากิจกรรมที่จะดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ที่กล่าวถึง (หรือที่นำไปสู่ความสำเร็จของพวกเขา) และทรัพยากรที่มีให้ผู้มีอำนาจผู้มีอำนาจในการบริการทางสังคมของพวกเขาสำหรับอำเภออื่นๆ หน่วยงานของรัฐองค์กรอาสาสมัครและบุคคลอื่นๆ สำหรับกิจกรรมดังกล่าว¹⁵

ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) การป้องกันคนเร่ร่อนในเขตของผู้มีอำนาจนั้น
2) การรักษาความปลอดภัยที่ที่พักหรือจะสามารถใช้ได้สำหรับคนที่อยู่ในอำเภอที่มีหรืออาจจะกลายเป็นคนจรจัด

3) ให้การสนับสนุนสำหรับผู้คนในตำบลที่มีหรืออาจจะกลายเป็นคนจรจัด หรือที่ได้รับการไว้ที่อยู่อาศัยและต้องการการสนับสนุนเพื่อป้องกันไม่ให้กลายเป็นไว้ที่อยู่อาศัยอีกครั้ง¹⁶

ผู้มีอำนาจที่จะอยู่อาศัยในท้องถิ่นจะต้องหลังจากเสร็จสิ้นการตรวจทานคนเร่ร่อน

1) การจัดให้มีการตรวจสอบผลของการที่จะให้บริการที่สำนักงานใหญ่สำหรับการตรวจสอบที่เหมาะสมโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายโดยสมาชิกของประชาชน และ

2) ให้ (ในการชำระเงินถ้าจำเป็นต้องใช้โดยผู้มีอำนาจของค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม) สำนวนเหล่านั้นส่งผลให้กับสมาชิกใดๆ ของประชาชนที่ตามหนึ่ง¹⁷

¹⁵ Homelessness Act 2002. 2. (1) For the purposes of this Act “homelessness review” means a review by a local housing authority of

(a) the levels, and likely future levels, of homelessness in their district;

(b) the activities which are carried out for any purpose mentioned in subsection (2) (or which contribute to their achievement); and

(c) the resources available to the authority, the social services authority for their district, other public authorities, voluntary organizations and other persons for such activities.

¹⁶ Homelessness Act 2002. 2. (2) Those purposes are

(a) preventing homelessness in the district of the authority;

(b) securing that accommodation is or will be available for people in the district who are or may become homeless;

(c) providing support for people in the district—

(i) who are or may become homeless; or

(ii) who have been homeless and need support to prevent them becoming homeless again.

¹⁷ Homelessness Act 2002. 2. (3) A local housing authority shall, after completing a homelessness review

(a) arrange for the results of the review to be available at its principal office for inspection at all reasonable hours, without charge, by members of the public; and

สำหรับวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ “กลยุทธ์เร่ร่อน” หมายความว่ากลยุทธ์
สูตร โดยท้องถิ่นที่อยู่อาศัยและระบบหุ่นยนต์ผู้มีอำนาจ

1) การป้องกันคนเร่ร่อนในเขตของพวกเขา
2) การรักษาความปลอดภัยที่ที่พักเพียงพอและจะสามารถใช้ได้สำหรับคนที่อยู่ใน
เขตพื้นที่ของพวกเขาที่มีหรืออาจจะกลายเป็นคนจรจัด

3) การรักษาความปลอดภัยการให้ความพึงพอใจของการสนับสนุนสำหรับผู้คนที่
ตำบลของพวกเขาที่มีหรืออาจจะกลายเป็นคนจรจัด หรือที่ได้รับการ ไร้อยู่อาศัยและต้องการ
การสนับสนุนเพื่อป้องกันไม่ให้กลายเป็นไร้อยู่อาศัยอีกครั้ง

นอกจากนี้ กลยุทธ์เร่ร่อนอาจรวมถึงวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจงที่จะได้รับการ
ดำเนินการและการกระทำที่เฉพาะเจาะจงวางแผนที่จะต้องดำเนินการในหลักสูตรของการออกกำลังกาย
ที่นอกเหนือการ

- 1) ฟังก์ชันของผู้มีอำนาจเป็นผู้มีอำนาจที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นนั้น หรือ
- 2) การทำงานของผู้มีอำนาจในการบริการทางสังคมสำหรับอำเภอ¹⁸

3.2.1.2 นิยามและความหมาย

ที่อยู่อาศัย และ คนเร่ร่อน มีความหมายเช่นเดียวกันกับพระราชบัญญัติการเคหะ 1996
(ในพระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ 1996”)

(b) provide (on payment if required by the authority of a reasonable charge) a copy of those results to
any member of the public who asks for one.

¹⁸ Homelessness Act 2002. 3 Homelessness strategies (1) For the purposes of this Act “homelessness strategy”
means a strategy formulated by a local housing authority for—

(a) preventing homelessness in their district;
(b) securing that sufficient accommodation is and will be available for people in their district who are
or may become homeless;

(c) securing the satisfactory provision of support for people in their district—

- (i) who are or may become homeless; or
- (ii) who have been homeless and need support to prevent them becoming homeless again.

(2) A homelessness strategy may include specific objectives to be pursued, and specific action planned
to be taken, in the course of the exercise of—

- (a) the functions of the authority as a local housing authority; or
- (b) the functions of the social services authority for the district.

ผู้มีอำนาจที่อยู่อาศัยในท้องถิ่น และ อำเภอ มีความหมายเช่นเดียวกับในพระราชบัญญัติที่อยู่อาศัยปี 1985

การบริการทางสังคมผู้มีอำนาจ หมายถึง มีอำนาจในท้องถิ่นสำหรับวัตถุประสงค์ของการท้องถิ่นบริการสังคม ปี 1970

การสนับสนุน หมายถึง คำแนะนำข้อมูลหรือความช่วยเหลือ

องค์กรอาสาสมัคร มีความหมายเช่นเดียวกับในส่วน 180 (3) แห่งพระราชบัญญัติ 1996 ฟังก์ชันอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคนเร่ร่อน¹⁹

3.2.1.3 เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดหน้าที่หลักของคนเร่ร่อนที่จะยุติ

สำหรับผู้มีอำนาจในท้องถิ่นที่อยู่อาศัยก็จะหยุดที่จะต้องมีการปฏิบัติหน้าที่ตามนี้ ส่วนกรณีและผู้สมัคร ได้รับการแจ้งให้ทราบถึงผลที่เป็นไปได้ของการปฏิเสธและสิทธิของเขาที่จะขอทบทวนความเหมาะสมของที่พักที่เป็นปฏิเสธข้อเสนอสุดท้ายของที่พักนอกจากนี้ ข้อเสนอของที่พักเป็นข้อเสนอสุดท้ายสำหรับวัตถุประสงค์ของส่วนนี้ถ้ามันจะทำการเขียนและกล่าวว่ามันเป็นข้อเสนอสุดท้ายสำหรับวัตถุประสงค์ของเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดหน้าที่หลักของคนเร่ร่อนที่จะยุติ²⁰

3.2.1.4 ทบทวนการตัดสินใจ และความเหมาะสมของที่พัก

การทบทวนการตัดสินใจ และความเหมาะสมของที่พักในหัวข้อย่อย (5) และ (7) (ก) ของมาตรา 193 ของพระราชบัญญัติการเคหะ 1996 (การหยุดชะงักของคนเร่ร่อนหลักการปฏิบัติหน้าที่) หลังจาก “การปฏิเสธ” ไม่มีถูกแทรก “และสิทธิของเขาที่จะขอให้มีการทบทวนความเหมาะสมของ

¹⁹ Homelessness Act 2002. 4 interpretation In sections 1 to 3—

“homeless” and “homelessness” have the same meaning as in Part 7 of the Housing Act 1996 (c. 52) (in this Act referred to as “the 1996 Act”);

“local housing authority” and “district” have the same meaning as in the Housing Act 1985 (c. 68);

“social services authority” means a local authority for the purposes of the Local Authority Social Services Act 1970 (c. 42);

“support” means advice, information or assistance; and

“voluntary organisation” has the same meaning as in section 180(3) of the 1996 Act.

²⁰ Homelessness Act 2002. 7 (3) For subsection (7) there is substituted

“(7) The local housing authority shall also cease to be subject to the duty under this section if the applicant, having been informed of the possible consequence of refusal and of his right to request a review of the suitability of the accommodation, refuses a final offer of accommodation under Part 6.

(7A) An offer of accommodation under Part 6 is a final offer for the purposes of subsection (7) if it is made in writing and states that it is a final offer for the purposes of subsection (7).”

ผู้ที่ที่พัก” (2) ในส่วน 202 ของพระราชบัญญัติการเคหะ 1996 (สิทธิในการตรวจสอบการร้องขอของการตัดสินใจ) โดยในวรรคของส่วนย่อย (1) ในตอนท้ายมีถูกแทรก “หรือเป็นไปได้ความเหมาะสมของที่พักเสนอให้เขาเป็นที่กล่าวถึงในส่วน 193 (7)” และหลังจากย่อยจะถูกแทรกด้วย นอกจากนี้ ผู้สมัครที่จะถูกนำเสนอที่พักที่เป็นที่กล่าวถึงในส่วน 193 (5) หรือ (7) อาจตาม (1) ขอทบทวนความเหมาะสมของที่พักที่นำเสนอ นั้นกับเขาหรือไม่ว่าเขาได้ยอมรับข้อเสนอ²¹

3.2.1.5 บทลงโทษ

กำหนดแก่ผู้กระทำความผิดโดยไม่ได้แบ่งแยกเพศหรือกำหนดเงื่อนไขของผู้กระทำความผิด ฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงหากได้กระทำการดังกล่าวก็ต้องรับโทษตามกฎหมายสำหรับในด้านของลักษณะการกระทำสามารถใช้บังคับได้ครอบคลุมถึงการแสวงประโยชน์จากการขอทานในลักษณะที่เป็นการเข้าจัดการให้มีการขอทานของบุคคลอื่น โดยมีเจตนาเพื่อการหาประโยชน์จากการกระทำดังกล่าว การได้ผลประโยชน์มีส่วนแบ่งในเงินที่ได้หรือได้รับจากบุคคลที่ดำรงชีพด้วยการขอทาน การมีอิทธิพลเหนือพฤติกรรมจากบุคคลที่เป็นขอทานหรือมีความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องกับบุคคลที่เป็นขอทานที่เกิดขึ้นในลักษณะเป็นการกระทำหรือทุกรณี และในส่วนของบทลงโทษนั้นกฎหมายของอังกฤษได้บัญญัติให้การแสวงประโยชน์จากการขอทานเป็นความผิดที่ผู้กระทำจะต้องระวางโทษตามที่กฎหมายบัญญัติ

3.2.2 กฎหมายเกี่ยวกับควบคุมการขอทานของสหพันธรัฐมาเลเซีย

ในปัจจุบันการควบคุมการขอทานของสหพันธรัฐมาเลเซียมีกฎหมายที่ควบคุมการขอทานคือ พระราชบัญญัติเกี่ยวกับบุคคลผู้ยากไร้ 1977 (Destitute Persons Act 1977) ซึ่งผู้เขียนขอกล่าวถึงกฎหมายฉบับดังกล่าว ดังต่อไปนี้

²¹ Homelessness Act 2002. 8 Review of decisions as to suitability of accommodation

(1) In subsections (5) and (7)(a) of section 193 of the 1996 Act (cessation of main homelessness duty), after “of refusal” there is inserted “ and of his right to request a review of the suitability of the accommodation ”.

(2) In section 202 of the 1996 Act (right to request review of decision)

(a) in paragraph (f) of subsection (1), at the end there is inserted “or as to the suitability of accommodation offered to him as mentioned in section 193(7)”; and

(b) after that subsection there is inserted

“(1A) An applicant who is offered accommodation as mentioned in section 193 (5) or (7) may under subsection (1) (f) request a review of the suitability of the accommodation offered to him whether or not he has accepted the offer.”

3.2.2.1 บทนิยามและความหมาย

พระราชบัญญัติเกี่ยวกับบุคคลผู้ยากไร้ 1977 (Destitute Persons Act 1977) ได้กำหนดนิยามความหมายของคำต่างๆ ไว้ดังนี้²²

การขอทาน หมายถึง การกระทำใดๆ เพื่อที่จะชักนำการให้เงินหรือสิ่งของ ไม่ว่าจะได้แก่สิ่งกระทำการใดๆ เช่น การร้อง การเต้น การแสดง การเสนอเพื่อขาย หรืออื่นๆ เป็นต้น

บุคคลผู้ยากไร้ หมายถึง

1) บุคคลใดๆ ได้พบเห็นการขอทานในสถานที่สาธารณะ เช่น ถนน เป็นเหตุให้หรือน่าจะเป็นเหตุให้ก่อให้เกิดความรำคาญเป็นประจำในสถานที่ซึ่งบุคคลหรือการกระทำเช่นนั้นได้ก่อให้เกิดความรำคาญ หรือ

2) บุคคลใดๆ ได้พบบุคคลผู้เกียจคร้านในที่สาธารณะ ไม่ว่าจะกำลังขอทานหรือไม่ ซึ่งไม่ปรากฏว่าได้ประกอบอาชีพใดๆ หรือไม่ปรากฏที่พักอาศัย หรือไร้ความสามารถที่จะจัดหาสิ่งใดๆ ให้แก่ตัวเองได้

ผู้อำนวยการทั่วไป หมายถึง ผู้บริหารทั่วไปของสวัสดิการสังคม และรวมถึงผู้อำนวยการทั่วไปของสวัสดิการสังคมแห่งรัฐ และผู้อำนวยการของสวัสดิการเขตแห่งสหพันธรัฐ

รัฐมนตรี หมายถึง รัฐมนตรีที่มีหน้าที่รับผิดชอบสำหรับการบริการด้านสวัสดิการ

ผู้อำนวยการ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการบริหารจัดการหรือควบคุมของบ้านพักสวัสดิการใดๆ

²² Destitute Persons Act 1977. 2. In this Act, unless the context otherwise requires

“begging” means any conduct calculated to induce the giving of alms, whether or not there is any pretence of singing, playing, performing, offering anything for sale or otherwise;

“destitute person” means

(a) any person found begging in a public place in such a way as to cause or to be likely to cause annoyance to persons frequenting the place or otherwise to create a nuisance; or

(b) any idle person found in a public place, whether or not he is begging, who has no visible means of subsistence or place of residence or is unable to give a satisfactory account of himself;

“Director General” means the Director General of Social Welfare, and includes a State Director of Social Welfare and the Director of Social Welfare, Federal Territory;

“Minister” means the Minister charged with the responsibility for welfare services;

“Superintendent” means a person having the management or control of any welfare home;

“Welfare home” means any institution, or part thereof, established under this Act for the reception, care and rehabilitation of destitute persons.

บ้านพักสวัสดิการ หมายถึง สถาบันใดๆ หรือเป็นส่วนหนึ่งของสถานบันนั้นๆ ซึ่งได้ ก่อตั้งภายใต้พระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นที่ยอมรับในการดูแล ฟื้นฟู บำบัดของบุคคลผู้ยากไร้

3.2.2.2 อำนาจในการบังคับบุคคลผู้ยากไร้ให้เข้าอยู่อาศัยในบ้านพักสวัสดิการ

สำหรับอำนาจในการบังคับบุคคลผู้ยากไร้ให้เข้าอยู่อาศัยในบ้านพักสวัสดิการนั้น แบ่งออกได้ ดังนี้

1) เจ้าพนักงานที่ใช้อำนาจในการเขียนด้วยอำนาจหน้าที่ในท้องถิ่น และได้กระทำ ภายใต้คำแนะนำของผู้อำนวยการทั่วไป หรือเจ้าพนักงานสังคมสงเคราะห์ใดๆ อาจนำเข้าไปในอำนาจ หน้าที่ของเขาซึ่งบุคคลใดๆ ซึ่งเป็นผู้ยากไร้ และส่งบุคคลเช่นนั้นมามอบแก่ผู้พิพากษาภายใน 24 ชั่วโมง

นอกจากนี้ มีเงื่อนไขว่าถ้าบุคคลผู้ยากไร้ปฏิเสธที่จะถูกนำไปหรือให้การต่อต้าน ตามที่เจ้าพนักงาน ได้อ้างในอนุมาตราของพระราชบัญญัติ ซึ่งเจ้าพนักงานอาจเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ ปราบกฏตัวในขณะนั้น เพื่อช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของเขา โดยจะเป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ตำรวจทุกคนที่จะต้องปฏิบัติตามคำร้องขอเช่นนั้น²³

2) ถ้าผู้พิพากษามีเหตุผลเพียงพอเป็นเหตุให้เชื่อว่าบุคคลเช่นที่ได้นำมาเป็นบุคคล ผู้ยากไร้ เขาอาจมีคำสั่งต่อบุคคลเช่นนั้น ว่าเป็นผู้ถูกรับตัวเอาไว้ชั่วคราวในบ้านพักสวัสดิการ ในขณะที่อยู่ระหว่างการรายงานต่อเจ้าพนักงานสังคมและสวัสดิการ²⁴

3) การรายงานและเสร็จสิ้นภายในระยะเวลา 1 เดือน นับจากวันที่ได้มีการยอมรับ บุคคลเช่นนั้นเข้าสู่บ้านพักสวัสดิการ²⁵

²³ Destitute Persons Act 1977. 3. (1) Any officer duly authorized in writing by a local authority and acting under the direction of the Director General or any social welfare officer may take into his charge any destitute person and produce such person before a Magistrate within twenty-four hours:

Provided that if the destitute person refuses to be taken or offers any resistance to the officers mentioned in this subsection, such officer may call upon any police officer for assistance in the exercise of his powers, and it shall be the duty of every police officer to comply with such request.

²⁴ Destitute Persons Act 1977. 3. (2) If the Magistrate has reasonable cause to believe that any person so brought before him is a destitute person, he may order such person to be admitted temporarily to a welfare home pending a report by a social welfare officer.

²⁵ Destitute Persons Act 1977. 3. (3) The report shall be completed within a period of one month from the date of such person's admission into a welfare home.

4) ถ้าผู้พิพากษาในห้องประชุมได้รับความพึงพอใจจากรายงานที่เจ้าพนักงานสวัสดิการสังคมได้จัดไว้ว่าบุคคลที่เป็นผู้ยากไร้อาจให้มีการประกันตัวได้ โดยผู้พิพากษาเองซึ่งมีคำสั่งให้บุคคลเหล่านั้นอาศัยอยู่ในบ้านพักสวัสดิการภายในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งจะต้องไม่เกิน 3 ปี²⁶

5) ผู้อำนวยการบ้านพักสวัสดิการจะดูแลบุคคลผู้ยากไร้ผู้ซึ่งได้รับการยอมรับเป็นการชั่วคราว หรือผู้ซึ่งได้มีคำสั่งเช่นนั้นให้พักอาศัยในบ้านพักสวัสดิการ²⁷

6) โดยमतรานี้จะไม่ปรับใช้แก่บุคคลใดๆ ซึ่งมีอายุไม่เกิน 18 ปี²⁸

นอกจากนี้ บุคคลผู้ยากไร้ใดๆ ซึ่งได้อาสาให้ยอมรับเข้าไปอยู่ในบ้านพักสวัสดิการจะได้รับการเข้าเป็นผู้อาสาสมัครนั้น ถ้าได้รับการยอมรับ ซึ่งเขาจะต้องยอมรับเงื่อนไขของการกำหนดในการยอมรับภายใต้พระราชบัญญัตินี้ หรือโดยกฎระเบียบใดๆ ที่ได้ประกอบในพระราชบัญญัตินี้ นั่นเอง²⁹

3.2.2.3 รัฐมนตรีอาจเป็นผู้ก่อตั้งบ้านพักสวัสดิการ

1) รัฐมนตรีอาจได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาซึ่งได้ก่อตั้งบ้านพักสวัสดิการที่พื้นที่เช่นนั้น ตามที่เขาคิดว่าเหมาะสม

2) รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อำนวยการเพื่อการบริหารจัดการของบ้านพักสวัสดิการ³⁰

อย่างไรก็ตาม คณะผู้บริหารที่ทำหน้าที่เยี่ยมชมเยือนนั้น รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งคณะผู้บริหารที่ทำหน้าที่เยี่ยมชมเยือนสำหรับทุกบ้านพักสวัสดิการเพื่อทำหน้าที่เหล่านั้น และหน้าที่เป็นไป

²⁶ Destitute Persons Act 1977. 3. (4) A Magistrate in Chambers if satisfied from a report furnished by a social welfare officer that the person is a destitute person, may by warrant under his hand order that person to reside in a welfare home for a period which shall not exceed three years: Provided that a Magistrate in Chambers may, if satisfied from a report furnished by a social welfare officer, extend the Order for a further period which he deems fit and that period shall not exceed three years.

²⁷ Destitute Persons Act 1977. 3. (5) The Superintendent of the welfare home shall keep such destitute person who has been temporarily admitted or who has been so ordered to reside in a welfare home.

²⁸ Destitute Persons Act 1977. 3. (6) This section shall not apply to any person who is under eighteen years of age.

²⁹ Destitute Persons Act 1977. 4. Any destitute person who voluntarily seeks admission into a welfare home shall be required to undertake that, if admitted, he will abide by the conditions of admission imposed under this Act or by any rules made thereunder.

³⁰ Destitute Persons Act 1977. 5.

(1) The Minister may, by notification in the Gazette, establish welfare homes at such places as he thinks proper.

(2) The Minister may appoint superintendents for the management of welfare homes.

ตามที่รัฐมนตรีอาจจะกำหนดกฎระเบียบเพื่อที่จะแนะนำและทำคำแนะนำแก่ผู้อำนวยการทั่วไปเกี่ยวกับเนื้อหาสาระเช่นนั้น ดังที่ผู้บริหารทั่วไปอาจจะได้กล่าวอ้าง³¹

3.2.2.4 กฎเกณฑ์ในการบริหารจัดการบ้านพักสวัสดิการ

สำหรับกฎเกณฑ์ในการบริหารจัดการบ้านพักสวัสดิการนั้น รัฐมนตรีอาจออกกฎระเบียบดังนี้

1) เพื่อออกกฎระเบียบในการบริหารจัดการของบ้านพักสวัสดิการและการยอมรับของบุคคลเข้าอาศัยในบ้านพักสวัสดิการและเพื่อดูแล ควบคุม ฝึกฝน และบำบัด ซึ่งบุคคลที่ได้อาศัยในบ้านพักสวัสดิการ

2) เพื่อเป็นการออกกฎระเบียบ โครงสร้างและหน้าที่ของคณะผู้บริหารของการเยี่ยมเยือน

3) โดยทั่วไปเพื่อที่จะปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีประสิทธิภาพ³²

อย่างไรก็ตาม การปล่อยออกจากบ้านพักสวัสดิการนั้น บุคคลใดๆ ที่ได้รับการยอมรับให้เข้าอาศัยในบ้านพักสวัสดิการทั้งการสมัคร โดยตัวของเขาเองหรือโดยวิธีอื่น อาจถูกปล่อยออกจากบ้านพักสวัสดิการ โดยผู้อำนวยการ ดังนี้

1) ถ้าผู้อำนวยการได้เป็นที่พอใจว่า ผู้พักอาศัยได้รับการจ้างงานที่เหมาะสมเพื่อที่จะเลี้ยงดูตัวเองได้ หรือ

2) เพื่อที่จะดูแลบุคคลใดที่มีความตั้งใจ และมีความสามารถที่จะให้ที่พักอาศัยที่เหมาะสมแก่การดูแลและเลี้ยงดู³³

³¹ Destitute Persons Act 1977. 6. The Minister may appoint a Board of Visitors for every welfare home to perform such duties and functions as the Minister may by rules prescribe and to advise and make recommendations to the Director General on such matters as the Director General may refer to it.

³² Destitute Persons Act 1977. 7. The Minister may make rules.

(a) for regulating the management of welfare homes and the admission of persons thereto and for the care, control, discipline and rehabilitation of persons residing therein;

(b) for prescribing the constitution and functions of the Board of Visitors; and

(c) generally for carrying this Act into effect.

³³ Destitute Persons Act 1977. 8. Any person admitted to a welfare home, either on his own application or otherwise, may be discharged by the Superintendent.

(a) if he is satisfied that the resident has found suitable employment to maintain himself; or

(b) to the care of any person willing and able to give the resident proper care and support.

นอกจากนี้ บุคคลที่อยู่ในบ้านพักสวัสดิการอาจเรียกร้องให้ได้รับการเข้าร่วมในกิจกรรมที่เหมาะสมและบุคคลที่อยู่ในบ้านพักสวัสดิการอาจเรียกร้องให้ได้รับการเข้าร่วมในกิจกรรมที่เหมาะสมทั้งในทรศนะที่เหมาะสมสำหรับตัวเอง โดยการจ้างงานภายนอกบ้านพักสวัสดิการ หรือในทรศนะที่จะให้การช่วยเหลือในการเลี้ยงดูเขาในบ้านพักสวัสดิการ³⁴ รวมไปถึงบุคคลที่อยู่ในบ้านพักสวัสดิการอาจจะถูกส่งตัวให้รักษาตัวในโรงพยาบาล ตลอดจนอาศัยอยู่ในบ้านพักสวัสดิการอาจจะถูกส่งไปรักษาตัวในโรงพยาบาลถ้าได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เป็นแพทย์ ซึ่งถูกส่งไปยังโรงพยาบาลหรือสถาบันอื่นๆ ที่ทำหน้าที่ในการบำบัดรักษา และจะถูกพิจารณาว่าขณะที่ได้รับการบำบัดรักษาเช่นนั้นจะพักอาศัยอยู่ที่บ้านพักสวัสดิการ ได้³⁵

3.2.2.5 การลงโทษ

สำหรับเรื่องของ การลงโทษนั้น ถ้าบุคคลใดๆ ซึ่ง

- 1) ปฏิเสธที่จะถูกนำตัวไป หรือให้การขัดขวางใดๆ ซึ่งบุคคลที่กำลังจะถูกนำตัวไปสู่การดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ที่ปฏิบัติตามหน้าที่ในท้องที่มีอำนาจและได้กระทำตามคำแนะนำของผู้อำนวยการทั่วไป หรือเจ้าพนักงานสวัสดิการสังคมภายใต้พระราชบัญญัตินี้
- 2) หลบหนีออกจากเจ้าพนักงานผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในท้องถื่นที่มีอำนาจซึ่งได้กระทำภายใต้คำแนะนำของผู้อำนวยการทั่วไป หรือเจ้าพนักงานสวัสดิการสังคมในขณะที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เหล่านั้นภายใต้พระราชบัญญัติ
- 3) ปราศจากการรับอนุญาตจากผู้อำนวยการให้ออกจากบ้านพักสวัสดิการในที่ซึ่งเขาถูกบังคับให้อาศัยอยู่ ภายใต้มาตรา 3 หรือ ซึ่งเขาได้รับการยอมรับให้พักอาศัยโดยการสมัครใจโดยตัวเอง ภายใต้มาตรา 4 หรือ
- 4) ได้มีการอนุญาตให้ออกจากบ้านพักสวัสดิการตามเวลาที่ได้ระบุไว้ และไม่ได้กลับมาตามเวลาที่ได้ระบุไว้โดยปราศจากเหตุผลเป็นเหตุผลเวลาที่ระบุไว้เลยกำหนดเวลานั้น

³⁴ Destitute Persons Act 1977. 9. Any person residing in a welfare home may be required to engage in any suitable activity, either with a view to fitting him for employment outside the welfare home or with a view to contributing to his maintenance in the welfare home.

³⁵ Destitute Persons Act 1977. 10. Any person residing in a welfare home may, if so directed by the medical officer, be sent to a hospital or other medical institution for treatment, and shall be deemed while receiving such treatment to be a resident of the welfare home.

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ลักษณะทั้ง 4 ข้อข้างต้นนั้น เป็นการกระทำที่มีความผิดมีความผิด และจะต้องรับผิดตามคำพิพากษาที่จะถูกส่งตัวไปยังบ้านพักสวัสดิการหรือถูกจำคุกตลอดระยะเวลา ไม่เกิน 3 เดือน³⁶

นอกจากนี้ การกระทำสหพันธรัฐมาเลเซียได้บัญญัติให้การแสวงหาประโยชน์จากการ ขอลานมีความผิดถึงขั้นจำคุกสูงสุด 5 ปีหรือตามที่กฎหมายบัญญัติ

อนึ่งการจับกุมบุคคลผู้ยากไร้ที่ได้หลบหนีนั้น เจ้าพนักงานตำรวจอาจจับกุมบุคคลใดๆ โดยปราศจากหมายจับ ซึ่งบุคคลที่เขามีเหตุผลเชื่อว่าได้กระทำความผิดตามมาตรา 11³⁷

3.2.2.6 การลระยะเวลาของการพักอาศัย

สำหรับการลระยะเวลาของการพักอาศัยนั้น รัฐมนตรีอาจลระยะเวลาของการพักอาศัย และปล่อยตัวบุคคลใดๆ ออกจากบ้านพักสวัสดิการ ถ้ารัฐมนตรีได้รับความพึงพอใจว่าเป็นธรรม และเหมาะสมที่จะทำเช่นนั้นด้วยเหตุผลพิเศษที่เกี่ยวกับสวัสดิภาพของบุคคลผู้นั้น³⁸

³⁶ Destitute Persons Act 1977. 11. Any person who

(a) refuses to be taken, or offers any resistance to being taken, into the charge of an officer duly authorized in writing by a local authority and acting under the direction of the Director General or a social welfare officer under this Act;

(b) escapes from an officer duly authorized in writing by a local authority and acting under the direction of the Director General or a social welfare officer while committed to their charge under this Act;

(c) without permission of the Superintendent leaves a welfare home in which he is required to reside under section 3 or to which he has been admitted on his own application under section 4; or

(d) having been permitted to leave a welfare home for a specified time fails to return without reasonable cause at the expiration of such time,

shall be guilty of an offence and shall be liable, on conviction, to be sent to a welfare home or to imprisonment for a term not exceeding three months.

³⁷ Destitute Persons Act 1977. 12. A police officer may arrest without warrant any person who he reasonably believes has committed an offence under section 11.

³⁸ Destitute Persons Act 1977. 13. The Minister may shorten the period of residence and discharge any person from a welfare home if the Minister is satisfied that it is just and proper to do so for special reasons pertaining to the welfare of such person.

3.2.2.7 มาตรการการเปลี่ยนแปลง

มาตรการการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวกับการบังคับใช้ พระราชบัญญัตินี้ บุคคลทั้งหมดที่ได้พักอาศัยในศูนย์ที่ได้ก่อตั้งภายใต้พระราชบัญญัติเกี่ยวกับคนจรจัด 1965 ซึ่งจะพักอาศัยต่อไปในบ้านพักสวัสดิการ³⁹

3.2.2.8 การอำนวยความสะดวกหลังจากได้เข้ารับการดูแล

การอำนวยความสะดวกหลังจากได้เข้ารับการดูแลที่ซึ่งบุคคลได้ถูกปล่อยตัวออกจากบ้านพักสวัสดิการภายใต้บทบัญญัติใดๆ ของพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเขาจะถูกย้ายภายใต้การควบคุมของเจ้าพนักงานสวัสดิการสังคมเป็นเวลาไม่เกิน 1 ปี⁴⁰

3.2.3 กฎหมายเกี่ยวกับควบคุมการขอทานของสาธารณรัฐสาธารณรัฐอินเดีย

ปัจจุบันกฎหมายเกี่ยวกับการขอทานของสาธารณรัฐสาธารณรัฐอินเดีย คือ กฎหมายป้องกันการเป็นขอทานแห่งบอมเบย์ (The Bombay Prevention of Begging Act 1959) ซึ่งผู้เขียนขอกล่าวถึงกฎหมายฉบับดังกล่าว ดังต่อไปนี้

3.2.3.1 บทนิยามและความหมาย

สำหรับคำว่า การขอทาน ตามกฎหมายป้องกันการเป็นขอทานแห่งบอมเบย์ (The Bombay Prevention of Begging Act 1959) มีความหมาย ดังนี้

- 1) การวิงวอนขอหรือการรับบริการให้ทานในที่สาธารณะไม่ว่าจะอยู่ภายใต้การแก่งทำ เช่น ร้องเพลง การเต้น การทำนายโชคชะตา การแสดง หรือการเสนอสิ่งของใดๆ เพื่อขาย
- 2) การเข้าไปในสถานที่ส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์ในการวิงวอนขอหรือการรับบริการให้ทาน
- 3) การแสดงให้เห็นหรือการเปิดเผยด้วยวัตถุประสงค์ของการได้มาหรือการข่มขู่ให้บริจาด และบาดแผลใดๆ หรือบาดแผลจากการถูกทำร้าย ความผิดปกติของโรคต่างๆ ไม่ว่าจะ เป็นมนุษย์หรือสัตว์
- 4) ไม่ปรากฏชัดเจนว่าได้ประกอบอาชีพใดๆ และเที่ยวร่อนไปเรื่อยๆ หรือใช้ชีวิตในสถานที่สาธารณะใดๆ ในฐานะหรือวิธีเช่นนั้น และการทำเช่นนั้นว่าบุคคลน่าจะทำเช่นนั้นขึ้นเพื่อวิงวอนขอหรือรับบริการให้ทาน

³⁹ Destitute Persons Act 1977. 15. On the coming into operation of this Act, all persons residing in Centres established under the Vagrants Act 1965 shall continue to reside in welfare homes.

⁴⁰ Destitute Persons Act 1977. 16. Where a person is discharged from a welfare home under any of the provisions of this Act, he shall be placed under the supervision of a social welfare officer for a period not exceeding one year.

5) ยอมให้ตัวเองถูกใช้ให้โดยเปิดเผยเพื่อจุดประสงค์ในการวิงวอนขอหรือยอมรับการให้ทาน

นอกจากนี้ ไม่รวมถึงการวิงวอนขอหรือการยอมรับการให้เงินหรืออาหารหรือการให้เพื่อจุดประสงค์ให้สิทธิตามกฎหมายใดๆ ในวิธีการวางเงื่อนไขโดยตัวแทนผู้รับมอบอำนาจหรือ เช่น เจ้าหน้าที่อื่นๆ ดังที่ถูกระบุให้เป็นตัวแทนโดยหัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ⁴¹

สถาบันที่ได้รับการรับรอง สถาบันใดๆ ซึ่ง (หัวหน้าผู้ได้รับมอบอำนาจ) ได้จัดตั้งขึ้นและดำเนินการเพื่อกักกัน ฝึกฝน และการจ้างงานของขอทานและผู้ที่ไม่สามารถดูแลตัวเองได้ และรวมถึงสถาบันที่ได้รับการรับรองให้มีการทำเช่นนั้นภายใต้อนุมาตรา (1) ของมาตรา 13

หัวหน้าผู้ได้รับมอบอำนาจ หมายถึงหัวหน้าผู้รับมอบอำนาจของแคว้นของ Delhi

หัวหน้าผู้ตรวจสอบ หมายถึงบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าของสถาบันที่ได้รับการรับรองภายใต้อนุมาตรา (1) ของมาตรา 17 และรวมถึงหัวหน้าผู้ตรวจสอบเพิ่มเติมที่ได้รับการแต่งตั้งภายใต้มาตรานั้น

ผู้เยาว์ มีความหมายตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติเกี่ยวกับผู้เยาว์

พระราชบัญญัติเกี่ยวกับผู้เยาว์ หมายถึงกฎหมายที่กำลังถูกบังคับใช้ในขณะนั้นภายในแคว้น Delhi ที่สัมพันธ์กับการละเลยและการกระทำความผิดกฎหมายของผู้เยาว์และได้กำหนดเงื่อนไขในการดูแล ปกป้อง และวิธีการอื่นๆ

⁴¹ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 2. Definitions.- (1) In this Act, unless the context otherwise requires,

(i) "Begging" means-

(a) Soliciting or receiving alms, in a public place whether or not under any pretence such as singing, dancing, fortune telling, performing or offering any article for sale;

(b) entering on any private premises for the purpose of soliciting or receiving alms;

(c) exposing or exhibiting, with the object of obtaining or extorting alms, any sore, wound injury, deformity of diseases whether of a human being or animal;

(d) having no visible means of subsistence and wandering, about or remaining in any public place in such condition or manner, as makes it likely that the person doing so exist soliciting or receiving alms;

(e) allowing oneself to be used as an exhibit for the purpose of soliciting or receiving alms; but does not include soliciting or receiving money or food or given for a purpose authorized by any law, or authorized in the manner prescribed by [the Deputy Commissioner or such other officer as be specified in this behalf by the Chief Commissioner].

ศาล หมายถึงศาลอาญาใดๆ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับความยุติธรรมในพื้นที่ซึ่งพระราชบัญญัตินี้กำลังบังคับใช้

การวางข้อกำหนด หมายถึง การวางข้อกำหนดโดยกฎที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานทัณฑ์บนภายใต้อนุมาตรา (1) ของมาตรา 17

เจ้าพนักงานทัณฑ์บน หมายถึง เจ้าพนักงานที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานทัณฑ์บนภายใต้อนุมาตรา (1) ของมาตรา 17

สาธารณะสถาน รวมถึงทางรถไฟ ห้องเก็บของบนรถไฟ

ศูนย์ต้อนรับ หมายถึง สถาบันเพื่อรับตัวและกักกันชั่วคราวของขอทานซึ่งได้จัดเตรียมไว้โดย (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) หรือรับรองเพื่อให้เป็นเช่นนั้นภายใต้อนุมาตรา (1) ของมาตรา 12

ผู้อำนวยการ หมายถึง ผู้อำนวยการของศูนย์การต้อนรับหรือสถานรับรองตามที่จะเป็น⁴²

3.2.3.2 วิธีพิจารณาความที่เกี่ยวกับขอทานและขอทานผู้ได้กระทำผิด

สำหรับวิธีพิจารณาความที่เกี่ยวกับขอทานและขอทานผู้ได้กระทำผิดนั้น อำนาจศาลเป็นอำนาจที่ได้มอบให้แก่ศาล โดยพระราชบัญญัติจะถูกใช้เพียงแต่โดยศาลสูง ซึ่งศาลที่นั่งพิจารณา

⁴² The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 2.

(ii) "Certified Institution" means any institution which the [Chief Commissioner] provides and maintains for the detention, training and employment of beggars and their dependants and includes an institution certified to be such under sub-section (1) of section 13;

(ii a) "Chief Commissioner" means the Chief Commissioner of Delhi;]

(iii) "Chief Inspector" means the person appointed to be Chief Inspector of Certified Institutions under sub-section (1) of section 17 and includes an Additional Chief Inspector appointed under that section;

(iv) "Child" has the meaning assigned to it in the Children Act;]

(v) "Children Act" means the law for the time being in force in the Union Territory of Delhi* relating to neglected and delinquent children and providing for their care, protection and other matters;]

(vi) "Court" means any court exercising criminal jurisdiction in the area in which this Act is in force;]

(vii) "prescribed" means prescribed by rules made under this Act;

(viii) "Probation Officer" means an officer appointed to be Probation Officer under sub-section (1) of section 17;

(ix) "public place" includes a railway compartment;

(x) "Reception Centre" means an institution for the receiving and temporary detention of beggars provided by the [Chief Commissioner] or certified to be such under sub-section (1) of section 12;

(xi) "Superintendent" means a Superintendent of a Receiving Centre or a Certified Institution, as the case may be.

ได้แก่ ผู้พิพากษา 4 คน ของศาลชั้นต้น และ 1 คน (ของศาลที่ได้รับมอบหมายภายใต้พระราชบัญญัติเกี่ยวกับผู้เยาว์) หรืออื่นๆ ซึ่งศาลที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับความยุติธรรมทางอาญาในพื้นที่ ซึ่งอาจทำหน้าที่เช่นศาลไม่ว่าจะเป็นคดีที่ได้เกิดขึ้นก่อนหรือที่กำลังยื่นฟ้องหรือปรับปรุง⁴³ ส่วนคำว่า “ประธานศาล” ได้ถูกเว้นไว้โดย G.S.R ลงวันที่ 2 มิถุนายน ค.ศ. 1960

นอกจากนี้ อำนาจของการร้องขอให้บุคคลที่ได้พบขอทานเพื่อที่จะมาปรากฏตัวต่อศาล โดย

1) เจ้าพนักงานตำรวจใดๆ หรือนุคคลอื่นใดได้รับมอบอำนาจให้เป็นตัวแทนตามกฎหมายที่ได้ถูกบัญญัติโดย (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) อาจทำการจับกุมโดยปราศจากหมายจับบุคคลใดๆ ซึ่งถูกพบว่ากำลังทำการขอทานโดยวางเงื่อนไขห้ามบุคคลเข้าไปหรือห้ามบุคคลใดๆ เข้าไปในพื้นที่ส่วนบุคคลโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิงวอนขอหรือรับการให้ทานจะถูกจับกุมหรือถูกจับกุมหรือจะต้องรับผิดชอบในชั้นตอนใดๆ ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ภายใต้การร้องทุกข์ของผู้ที่ครอบครองสิ่งปลูกสร้าง

2) เช่นเจ้าพนักงานตำรวจหรือนุคคลอื่นๆ จะนำเอาหรือส่งบุคคลได้ถูกจับกุมเพื่อที่จะส่งต่อศาล

3) บทบัญญัติของมาตรา 16 ของประมวลวิธีพิจารณาความอาญา 1898 (ของ 1898) จะถูกบังคับใช้กับผู้ที่ถูกจับกุมทุกคนภายใต้มาตรานี้ และเจ้าพนักงานในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจจะเป็นผู้ที่ได้จับกุมเพื่อที่จะกักตัวในที่ที่กำหนดไว้จนกว่าเขาสามารถที่จะนำตัวไปสู่ศาล⁴⁴

⁴³ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 3. Power of courts. - The powers conferred on courts by the Act shall be exercised only by the High Court, a Court of Sessions, 4[***] a Magistrate of first class, 1[a court constituted under the Children Act,] or any other, court exercising criminal jurisdiction in the area, and may be exercised by such courts whether the case comes before them originally or on appeal or revision.

⁴⁴ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 4. Power of require person found begging to appear before court.

(1) Any police officer, or other person authorized in this behalf in accordance with rules made by the [Chief Commissioner] may arrest without a warrant any person who is found begging:

Provided that no person entering on any private premises for the purpose of soliciting or receiving alms shall be so arrested or shall be so arrested or shall be liable to any proceedings under this Act except under a complaint by the occupier of the premises.

(2) Such police officer or other person shall take or send the person so arrested to a court.

นอกจากนี้ ยังมีข้อสังเกตว่าเมื่อบุคคลใดๆ ผู้ซึ่งถูกพบว่าเป็นขอทานจะถูกจับกุม โดยเจ้าพนักงานตำรวจใดๆ หรือโดยบุคคลใดๆ ผู้ซึ่งได้รับสิทธิเป็นตัวแทนในที่นี้⁴⁵

3.2.3.3 สรุปการสอบสวนของบุคคลที่ถูกพบว่าเป็นขอทาน และการกักขังบุคคลเหล่านั้น สำหรับการสรุปผลการสอบสวนของบุคคลที่ถูกพบว่าเป็นขอทาน และการกักขังบุคคลเหล่านั้น อาจทำได้ ดังนี้

1) ที่ซึ่งบุคคลผู้ซึ่งได้ถูกนำตัวมาศาลภายใต้ชั้นตอนสุดท้ายของมาตราจะไม่ต้องถูกพิสูจน์ว่าได้ถูกกักขังก่อนหน้าแล้วในสถานรับรองภายใต้บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ โดยศาลจะทำการสรุปการสอบสวนในวิธีการที่ได้กำหนดไว้ ตามที่เขาได้ถูกกล่าวอ้างว่าได้กระทำการเป็นการขอทาน

2) ถ้าการสืบสวนที่ได้อ้างตามอนุมาตรา (1) ไม่สามารถที่จะทำสำเร็จได้ทันที ศาลอาจเลื่อนออกไปจนถึงเวลาที่ศาลจะมีคำสั่งแก่บุคคลที่ถูกขังระหว่างรอการพิจารณาในสถานที่เช่นนั้นหรือห้องขังที่ถูกจัดให้อย่างสะดวกสบาย

3) ถ้าในระหว่างทำการสอบสวนที่อ้างตามอนุมาตราที่ (1) และศาลไม่เป็นที่พอใจว่าบุคคลที่ถูกพบว่าเป็นขอทาน ศาลจะมีคำสั่งว่าบุคคลเช่นนั้นจะได้รับการปล่อยตัวทันที

4) ถ้าในระหว่างทำการสอบสวนที่อ้างตามอนุมาตราที่ (1) ศาลเป็นที่พอใจว่าบุคคลเช่นนั้นถูกพบว่าเป็นขอทาน ศาลจะบันทึกการพบตัวว่าบุคคลเป็นขอทาน

5) ศาลจะมีคำสั่งต่อบุคคลที่พบว่าเป็นขอทานภายใต้ชั้นตอนสุดท้ายของอนุมาตรา ซึ่งจะถูกกักขังในสถานรับรองเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี โดยมีเงื่อนไขว่า ถ้าศาลได้เป็นที่พอใจจากสภาวะแวดล้อมกรณีว่าบุคคลที่ถูกพบว่าเป็นขอทานตามที่ได้อ้างก่อนหน้านี้นี้ไม่เหมาะที่จะขอทานอีก ศาลอาจว่ากล่าวตักเตือนอย่างเหมาะสมแล้วปล่อยตัวขอทานจากที่คุมขังเพื่อการละเว้นของขอทานจากการขอทานและมีพฤติกรรมที่ดี และถูกดำเนินการกับหรือปราศจากผู้กำประกันตามที่ศาลอาจเรียกร้องจากขอทาน หรือบุคคลอื่นใดซึ่งศาลได้พิจารณาแล้วว่าเหมาะสม

6) การเป็นที่พอใจในคำสั่งใดๆ ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ศาลจะมีการพิจารณาตามที่ ได้พิจารณาแล้ว โดยอาจดูจาก

(3) The provisions of section 61 of the Code of Criminal Procedure, 1898 (V of 1898)* shall apply to every arrest under this section and the officer in charge of the police station shall cause the arrested person to be kept in the prescribed manner until he can brought before a court.

⁴⁵ Comments

Any person who is found begging can be arrested by any police officer or by any person who is authorized in this behalf.

- (1) อายุและลักษณะนิสัยของขอทานนั้น
- (2) สภาพแวดล้อมและเงื่อนไขที่ซึ่งขอทานได้อาศัยอยู่
- (3) รายงานที่ได้เขียนขึ้นโดย “เจ้าพนักงานทัณฑ์บน” และอื่นๆ
- (4) วิธีการอื่นใด อาจอยู่ในความเห็นของศาลให้นำเข้าสู่การพิจารณาในความสนใจ

ของขอทาน⁴⁶

7) รายงานของเจ้าพนักงานทัณฑ์บน หรือรายงานอื่นใดที่ถูกพิจารณาโดยศาลภายใต้ อนุมาตราตามขั้นตอนโดยทันที โดยจะปฏิบัติตามอย่างลับๆ โดยวางเงื่อนไขว่า ถ้ารายงานเช่นนั้น สัมพันธ์กับลักษณะนิสัย สุขภาพ ความประพฤติ หรือสภาพแวดล้อม และเงื่อนไขที่ซึ่งขอทานนั้น กำลังอาศัยอยู่ศาลอาจคิดว่า ถ้าเป็นการสะดวกในการติดต่อสื่อสารในสาระเกี่ยวกับเรื่องนั้นกับ

⁴⁶ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 5. Summary inquiry in respect of persons found begging and their detention.

(1) Where a person who is brought before the court under the last preceding section is not proved to have previously been detained in a Certified Institution under the provisions of this Act, the court shall make a summary inquiry, in the prescribed manner, as regards the allegation that he was found begging.

(2) If the inquiry referred to in sub-section (1) cannot be completed forthwith the court may adjourn it from time to time and order the person to be remanded to such place and custody as may be convenient.

(3) If on making the inquiry reference to in sub-section (1), the court is not satisfied that the person was found begging, it shall order that such person be released forthwith.

(4) If on making the inquiry referred to in sub-section (1), the court is satisfied that such person was found begging, it shall record a finding that the person is a beggar.

(5) The court shall order the person found to be a beggar under the last preceding sub-section to be detained in a Certified Institution for a period of not less than one year, but not more than three years:

Provided that, if the court is satisfied from the circumstances of the case that the person found to be a beggar as aforesaid is not likely to beg again, it may after due admonition release the beggar on a bond for the beggar's abstaining from begging and being of good behavior, being executed with or without sureties as the court may require by the beggar or any other person whom the court considers suitable.

(6) In passing any order under the provisions of this Act, the court shall have regard to the following considerations, that is to say:-

(i) the age and character of the beggar,

(ii) the circumstances and conditions in which the beggar was living,

(iii) reports made by the Probation Officer, and

(iv) Such other matters as may, in the opinion of the court, require to be taken into consideration in the interest of the beggar.

ขอตาน (ในกรณีที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้) หรือผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกันและอาจให้ผู้ปกครองหรือขอตาน ตามกรณี อาจมีโอกาสนำพยานหลักฐานซึ่งอาจมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับสาระสำคัญในรายงาน

8) สำเนาของคำสั่งอาจได้กระทำภายใต้ อนุมาตรา (5) จะถูกส่งไปทันทีแก่หัวหน้าผู้ตรวจสอบ

9) แม้ว่าสิ่งใดก็ตามที่ได้อยู่ในมาตรานี้ เมื่อบุคคลถูกพบว่าเป็นขอตานตามที่ได้กล่าวมาแล้วเป็นผู้เยาว์ซึ่งอายุต่ำกว่า 15 ปี ศาลจะไม่ทำคำสั่งใดๆ ภายใต้อนุมาตรา (5) แต่จะนำผู้เยาว์ไปศาล โดยจะมอบหมายหน้าที่ภายใต้พระราชบัญญัติเกี่ยวกับผู้เยาว์เพื่อถูกปฏิบัติภายใต้พระราชบัญญัติเกี่ยวกับผู้เยาว์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสืบให้รู้ชัดถึงอายุของบุคคลและศาลอาจปฏิบัติถ้าจำเป็นเพื่อจุดประสงค์ให้ขอตานได้รับการตรวจสอบโดยเจ้าพนักงานที่ทำหน้าที่รักษาโรค⁴⁷

นอกจากนี้ การลงโทษสำหรับขอตานหลังจากที่ได้กักขังนั้น สามารถทำได้โดย

(1) เมื่อใดก็ตามที่ได้มีการกักกันไว้อย่างชัดเจนในสถานรับรองภายใต้พระราชบัญญัตินี้ซึ่งพบว่าเป็นขอตานศาลจะพิพากษาลงโทษตามมาตราที่บัญญัติไว้แล้ว

⁴⁷ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 5. Summary inquiry in respect of persons found begging and their detention.

(7) The report of the Probation Officer or any other report considered by the court under the sub-section immediately proceeding, shall be treated as confidential:

Provided that if such report relates to the character, health or conduct of or the circumstances and conditions in which, the beggar is living the court may, if it thinks expedient, communicate the substance thereof to the beggar or (in case of dependents) to the guardian concerned and may give the beggar or the guardian, as the case may be, an opportunity of producing evidence which may be relevant to the matters stated in the report.

(8) A copy of the order made under sub-section (5) shall be sent forthwith to the Chief Inspector.

(9) Notwithstanding anything in this section, when the person found to be a beggar as aforesaid is a child who is under the age of five years the court shall not make any order under sub-section (5) but forward the child to a court constituted under the Children Act for being dealt with under that Act. For the purpose of ascertaining the age of the person the court may, if necessary, cause the beggar to be examined by a medical officer.]

(2) เมื่อบุคคลที่ถูกคำพิพากษาตัดสินเป็นครั้งที่สองหรือเป็นเวลาที่ออกจากนั้นภายใต้มาตรา (1) ศาลจะมีคำสั่งให้เขาถูกกักกันเป็นระยะเวลา 10 ปี ในสถานรับรองและอาจจะเปลี่ยนแปลงระยะเวลาที่ได้กักกัน (ไม่เกิน 2 ปี) เพื่อมีคำพิพากษาให้จำคุกต่อจากระยะเวลาเช่นนั้น⁴⁸ อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่า ถ้าบุคคลใดๆ ซึ่งถูกกักกันตัวในสถานกักกันซึ่งถูกพบว่า เป็นขอทานจะมีคำพิพากษาสำหรับครั้งแรกและจะถูกคำสั่งโดยศาลให้กักกันตัวไม่เกิน 3 ปี และสำหรับการพิพากษาสำหรับครั้งที่ 2 จะถูกสั่งโดยศาลให้กักกันตัวเป็นเวลา 10 ปี⁴⁹

สำหรับความผิดที่ถูกพิจารณาโดยสรุปทั้งหมดของการกระทำผิดภายใต้พระราชบัญญัตินี้เว้นแต่ภายใต้มาตรา 11 จะถูกพิจารณาเพื่อหาข้อสรุป ดังนี้

การให้ความช่วยเหลือของพ่อแม่ศาลซึ่งได้มีคำสั่งเพื่อกักกันบุคคลใดๆ ในสถานรับรองภายใต้มาตรา 5 มาตรา 6 อาจทำคำสั่งเกี่ยวกับพ่อแม่หรือบุคคลอื่นๆ มีความรับผิดชอบที่จะต้องดูแลเขา เพื่อช่วยเหลือเลี้ยงดูเขาถ้าสามารถที่จะทำได้เช่นนั้นในเรื่องที่ได้ให้สิทธิ และก่อนทำคำสั่งใดๆ ศาลอาจสืบสวนเกี่ยวกับสถานะแวดล้อมของพ่อแม่หรือบุคคลอื่นที่มีความรับผิดชอบในการดูแลเขาและจะบันทึกไว้เป็นพยานหลักฐาน หรือถ้าปรากฏว่ามีพ่อแม่หรือบุคคลอื่นๆ ตามที่จะเป็นคำสั่งใดๆ ที่ได้ทำภายใต้มาตรานี้ อาจถูกบังคับในเรื่องเดียวกันตามคำสั่งภายใต้มาตรา 488 ของประมวลวิธีพิจารณาความอาญา 1898

ศาลอาจมีคำสั่งกักกันตัวบุคคลทั้งหมดที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองในเกี่ยวกับการเป็นขอทาน เมื่อศาลได้มีคำสั่งกักกันบุคคลในสถานรับรองภายใต้มาตรา 5 หรือมาตรา 6 ซึ่งอาจได้กระทำการสืบสวนได้บ่อยครั้งตามที่เห็นว่าเหมาะสมซึ่งสั่งให้บุคคลใดๆ ผู้ซึ่งไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ทั้งหากเกี่ยวกับบุคคลเช่นนั้นจะถูกกักกันในสถานรับรองตามระยะเวลาเช่นนั้น โดยมีเงื่อนไขว่าก่อนที่จะมีคำสั่งเช่นนั้นได้ถูกทำขึ้นแก่ผู้ที่ไม่มีความสามารถจะถูกให้ออกมาแสดงสาเหตุว่าทำไมถึงทำเช่นนั้น

⁴⁸ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 6. Penalty for begging after detention as beggar.

(1) Whenever, having been previously detained in a Certified Institution under this Act is found begging, shall on conviction be punished as hereinafter in this section provided.

(2) When a person is convicted for the second or subsequent time under sub-section (1) the court shall order him to be detained for a period of ten years in a Certified Institution, and may convert any period of such detention (not exceeding two years) into a sentence of imprisonment extending to a like period.

⁴⁹ Comments

If any person, who was detained in a Certified Institution, is found begging, he shall on conviction for the first time shall be ordered by the Court to be detained for not more than three years and on conviction for the second time shall be ordered by the Court to be detained for a period of ten years.

กรณีที่บุคคลไร้ความสามารถนั้นเป็นผู้เยาว์ศาลจะนำตัวเขาไปศาลที่ได้รับมอบอำนาจภายใต้พระราชบัญญัติเกี่ยวกับผู้เยาว์เพื่อที่จะพิจารณาภายใต้พระราชบัญญัตินั้น โดยมีเงื่อนไขว่าที่ซึ่งบุคคลที่ไม่มีความสามารถมีผู้เยาว์คิดมาด้วยและเป็นผู้เยาว์ที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี และผู้เป็นขอทานมีฐานะเป็นมารดา ไม่มีโรคติดต่อ โรคเรื้อน หรือวิกลจริต ซึ่งผู้เยาว์อาจถูกสั่งให้กักตัวไว้ในสถานรับรองโดยไม่ถูกแยกออกจากมารดาในสถานที่ของการกักกันจนกระทั่งอายุเกิน 15 ปี และอยู่ในสถานที่บุคคลถูกกำหนดให้อยู่จนกระทั่งเขาสามารถที่จะนำตัวไปให้ศาล

อำนาจของหัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ เพื่อจะมีคำสั่งสำหรับให้กักกันตัวซึ่งไม่สามารถรักษาขอทานให้หายได้ เมื่อบุคคลใดๆ ผู้ที่ถูกกักกันตัวไว้ในสถานรับรองภายใต้มาตรา 5 หรือมาตรา 6 หรือมาตรา 9 ถูกพิจารณาแล้วไม่ว่าจะโดยสมัครใจมาอยู่ (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) หรืออื่นใดโดย (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) เป็นบุคคลตาบอด พิการหรืออื่นใด ซึ่งไม่สามารถรักษาให้หายได้ (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) อาจมีคำสั่งว่าเขาจะขยายเวลากักกันตัวออกไปหลังจากสิ้นสุดระยะเวลา กักกันตัวโดยไม่มีกำหนดในสถานรับรอง โดยมีเงื่อนไขว่า (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) อาจปล่อยตัวบุคคลใดๆ ที่ถูกกักกันตัว ซึ่งบุคคลใดเป็นผู้ที่ (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) พิจารณาว่าเหมาะสมปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือปราศจากผู้กำประกันตามที่ (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) อาจเรียกร้องหรือทำโดยตัวเองซึ่งมีความรับผิดชอบเพื่อที่พักอาศัยและการดูแลของบุคคลที่ถูกกักกันตัวเพื่อป้องกันเขาจากการขอทานหรือถูกใช้ให้เพื่อจุดประสงค์ของการขอทาน⁵⁰

การลงโทษสำหรับผู้จ้วงวานหรือบุคคลซึ่งเป็นสาเหตุให้ขอทานหรือใช้เขาเหล่านั้น เพื่อจุดประสงค์ในการเป็นขอทานใครก็ตามซึ่งจ้วงหรือเป็นสาเหตุให้บุคคลใดๆ วิงวอนขอหรือการรับการให้ทาน หรือใครก็ตามที่มีที่คุมขังจับกุมหรือดูแลผู้เยาว์ร่วมมือหรือสนับสนุนการจ้วง

⁵⁰ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 10. Powers of [Chief Commissioner] to order for the detention of incurably helpless beggars.

When any person who is detained in a Certified Institution under section 5, section 6 or section 9 is considered, whether on an application by him to the ¹[Chief Commissioner] or otherwise by the ¹[Chief Commissioner] to be blind, a cripple or otherwise incurably helpless, the ¹[Chief Commissioner] may order that he shall after the expiry of the period of detention be further detained indefinitely in a Certified Institution:

Provided that the ¹[Chief Commissioner] may release any such inmate to any person whom the ¹[Chief Commissioner] considers suitable executes a bond with or without sureties as the ¹[Chief Commissioner] may require, making himself responsible for the housing and maintenance of such inmate and for preventing him from begging or being used for the purpose of begging.

วานหรือเป็นสาเหตุให้ผู้เยาว์วิงวอนขอหรือรับการให้ทาน หรือใครก็ตามใช้บุคคลอื่นตามที่ปรากฏ จะถูกลงโทษด้วยการจำคุกเป็นเวลาซึ่งอาจขยายไปเป็น 3 ปี แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งปี⁵¹

อนึ่งข้อสังเกตถ้าบุคคลใดๆ จ้างวานหรือเป็นสาเหตุให้บุคคลอื่นใดเพื่อวิงวอนขอหรือรับการให้ทานหรือมีที่คุมขังจับกุมหรือดูแลผู้เยาว์ร่วมมือหรือสนับสนุนการจ้างวานหรือเป็นสาเหตุให้ผู้เยาว์วิงวอนขอหรือรับการให้หรือใช้บุคคลอื่นดังที่ปรากฏ จะถูกลงโทษจำคุกเป็นเวลาไม่เกิน 3 ปีแต่ไม่น้อยกว่า 1 ปี⁵²

3.2.3.4 ศูนย์รับรองและสถานรับรอง

หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ อาจกำหนดเงื่อนไขและการเลี้ยงดูบุคคลหรือมากกว่าที่สถานรับรองเช่นนี้ หรือสถานที่ตามที่คิดว่าเหมาะสมและอาจรับรองสถาบันใดๆ เป็นสถานรับรองเพื่อเป็นไปตามจุดประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งสถานรับรองอื่นใดอาจรวมถึงการกำหนดเพื่อการสอนเกี่ยวกับการเกษตร อุตสาหกรรมและกิจการอื่นๆ ที่จำเป็นและเพื่อการศึกษาทั่วไปและการดูแลรักษาพยาบาลแก่ผู้ที่ถูกกักกันทุกๆ สถานรับรองอื่นใดจะอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้อำนวยความสะดวก⁵³ สำหรับบทบัญญัติของศูนย์รับรองหรือสถานรับรอง มีดังต่อไปนี้

1) คณะกรรมการการเชื่อมเยื่อสำหรับทุกศูนย์รับรองและทุกๆ สถานรับรอง ซึ่ง (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) จะแต่งตั้งคณะกรรมการเชื่อมเยื่อในวิธีการเช่นนั้นตามที่อาจถูกกำหนดให้กระทำ

2) คณะกรรมการให้คำปรึกษา (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) อาจกำหนดให้มีคณะกรรมการให้คำปรึกษา 1 ชุด ซึ่งประกอบด้วยบุคคลใดๆ ไม่นเกิน 20 คนต่อกรรมการ 1 คน

⁵¹ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 11. Penalty for employing or causing persons to beg or using them for purposes of begging. Whoever employs or causes, any person to solicit or receive alms, or whoever having the custody, charge or care of a child, connives at or encourages the employment or the causing a child to solicit or receive alms or whoever uses another person as an exhibit, shall be punished with presentment for a term which may extend to three years but which shall not be less than one year.

⁵² Comments

If any person employs or causes any other person to solicit or receive alms, or having the custody, charge or care of a child, connives at or encourages, the employment or the causing the child to solicit or receive alms or uses another person as an exhibit, shall be punished for imprisonment for a term up to three years but which shall not be less than one year.

⁵³ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 12.Provision of Receiving Centers.(1) The [Chief Commissioner] may provide and maintain one or more Receiving Centres at such places as it think fit,

(2) Every such Receiving Centre shall be under the control of a Superintendent.

ตามที่เขาอาจแต่งตั้ง โดยมีเงื่อนไขว่าพื้นที่ภายในเขตอำนาจได้มีข้อตกลงเพื่อที่จะจัดหาเงินทุนสนับสนุนตามที่ (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) อาจพิจารณาแล้วว่าเหมาะสมในแต่ละกรณี เพื่อการเลี้ยงดูของสถานรับรองในที่ซึ่งพื้นที่ผู้ขอทานได้มาอยู่ในเขตอำนาจศาลของพื้นที่ภายในเขตอำนาจที่ถูกกักกันตัว ซึ่ง (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) จะแต่งตั้งบุคคลจำนวนหนึ่งตามที่เขาคิดว่าเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งคณะกรรมการให้คำปรึกษาซึ่งเป็นตัวแทนพื้นที่ในเขตอำนาจ

นอกจากนี้ คณะกรรมการให้คำปรึกษาที่ได้รับมอบอำนาจตามอนุมาตรา (1) ซึ่งตามจำนวนที่ได้กล่าวมาแล้วซึ่งอาจเยี่ยมได้ทั้งหมดตามเวลาที่เหมาะสมและหลังจากได้แจ้งถึงความเหมาะสมแก่อำนาจการของสถานรับรองใดๆ ในที่ซึ่งผู้ถูกกักกันตัวอาศัยอยู่

3) คณะกรรมการให้คำปรึกษาอาจทำการเสนอคำแนะนำในส่วนของการบริหารจัดการแก่สถานรับรองใดๆ ผ่านทางหัวหน้าผู้ตรวจสอบหรือเจ้าหน้าที่อื่นๆ ตามที่ (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) อาจระบุการรวบรวมรายชื่อที่เห็นด้วยเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่างๆ หรือสถานรับรองทั้งหมดเพื่อรวบรวมการจ่ายเงินตามวิธีที่ได้รับมอบอำนาจให้กำหนด และหัวหน้าผู้รับมอบอำนาจทั่วไปเกี่ยวกับการทำงานตามพระราชบัญญัตินี้และรายละเอียดเกี่ยวกับพื้นที่ใดๆ ตามที่ได้อ้างถึงโดยหัวหน้าผู้ตรวจสอบหรือเจ้าหน้าที่อื่นใดที่ได้ระบุไว้ โดยหัวหน้าผู้ตรวจสอบหรือเจ้าหน้าที่อื่นใดที่ได้ระบุไว้โดยหัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ⁵⁴

⁵⁴ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. Advisory Committee.-(1) The ¹[Chief Commissioner] may constitute an Advisory Committee ²[***] consisting of such persons, not exceeding twenty –one in number as he may appoint.

Provided that where a local authority ²[***] has agreed to render such financial assistance as the ¹[Chief Commissioner] may consider proper in each case, for the maintenance of the Certified Institutions in which beggar from the area subject to the jurisdiction of the local authority ²[***] are detained, the ¹[Chief Commissioner] shall appoint such number of persons as he deems fit on the Advisory Committee representing the local authority.

(2) The Advisory Committee constituted under sub-section (1) of any member thereof, may visit at all reasonable times and after the due notice to the Superintendent, any Certified Institution in which beggars are detained.

(3) The Advisory Committee may also-

(a) tender advice as regards management, to any Certified Institutions through the Chief Inspector or such other officer as the ¹[Chief Commissioner] may specify,

(b) collect subscriptions towards the recurring as well as non-recurring expenses of any or all Certified Institutions and disburse the collections in the prescribed manner.

4) สำหรับการจ่ายเงินให้การสนับสนุนพื้นที่ภายในเขตอำนาจและคำชดเชยนั้น เว้นแต่ในกรณีที่มีบางอย่างที่ได้บัญญัติในกฎหมายใดๆ ที่กำลังที่มีผลบังคับอยู่ในบางพื้นที่ภายในเขตอำนาจ ได้ตกลงจะจ่ายเงินเป็นจำนวนที่แน่นอนเพื่อการเลี้ยงดูของสถานรับรองจะทำการสรุปยอดรวมทั้งหมดแก่รัฐบาลกลาง (ก่อนวันที่ได้กำหนดให้สิทธิในการเป็นตัวแทน) แต่ถ้ายอดรวมใดๆ ไม่ถูกจ่ายโดยภายในเขตอำนาจก่อนวันที่ที่ได้กำหนด ซึ่งหัวหน้าผู้รับมอบอำนาจอาจทำคำสั่งโดยตรงต่อบุคคลใดๆ ผู้ซึ่งในเวลานั้นได้ครอบครองของเงินใดๆ โดยเป็นตัวแทนของเขตอำนาจ ตามที่เจ้าพนักงาน ทรัพย์สิน นายธนาคาร หรืออื่นๆ ใด ที่จะต้องจ่ายตามยอดรวมของจากเงินนั้น อย่างที่เขาอาจมีอยู่ในมือของเขาหรืออาจที่ได้รับทันทีจาก (รัฐบาลกลาง) และบุคคลเช่นนั้นจะมีหน้าที่ต้องรับฟังคำสั่งเช่นนั้น ซึ่งทุกครั้งของการจ่ายเงินได้ทำไปตามคำสั่งเช่นนั้นจะถูกจ่ายให้เพียงพอแก่บุคคลที่มาจากพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมดแก่พื้นที่ภายในเขตอำนาจ เช่นเดียวกับที่เขาได้ยึดถืออยู่⁵⁵

การแต่งตั้งหัวหน้าผู้ตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบเพิ่มเติม ผู้ตรวจสอบ ผู้ช่วยผู้ตรวจสอบ และเจ้าพนักงานทัณฑ์บนเพื่อที่จะปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) อาจแต่งตั้งหัวหน้าผู้ตรวจสอบ 1 ตำแหน่งของสถานรับรองและหัวหน้าผู้ตรวจสอบเพิ่มเติมของสถานรับรองและผู้ตรวจสอบ 1 ตำแหน่ง และผู้ช่วยผู้ตรวจสอบจำนวนหนึ่ง และเจ้าพนักงานทัณฑ์บนตามที่เขาคิดว่าเหมาะสมที่จะช่วยเหลือหัวหน้าผู้ตรวจสอบ และทุกๆ คน ที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อที่จะ

(c) advise the ¹[Chief Commissioner] through the Chief Inspector as Certified Institutions or the desertification of any Certified Institutions, or

(d) advise the ¹[Chief Commissioner] generally on the working of this Act, and particularly on any point referred to it by the Chief Inspector or any other officer specified by Chief Inspector or any officer specified by the ¹[Chief Commissioner].

⁵⁵ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 16. Payment of contribution by local authority and recovery thereof.-

(1) Notwithstanding anything contained in any law for the time being in force any local authority which has agreed to pay a certain sum of money for the maintenance of Certified Institution shall make payment of that sum to the Central Government ¹[before a date prescribed I that behalf].

(2) If any sum is not paid by a local authority before the prescribed date, the ¹[Chief Commissioner] may make an order directing any person, who for the time being has custody of any money on behalf of the local authority as its officer, treasurer, banker or otherwise to pay the sum from such money, as he may have in his hands or may from time to time receive, to the ¹[Central Government] and such person shall be bound to obey such order. Every payment made pursuant to such order shall be sufficient discharge to such person from all liability to the local authority so held by him.

ช่วยเหลือ หัวหน้าผู้ตรวจสอบที่จะมีอำนาจเช่นนั้น และได้แสดงหน้าที่เหล่านั้นซึ่งหัวหน้าผู้ตรวจสอบตาม (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) โดยตรงแต่ละกระทำภายใต้คำแนะนำของหัวหน้าผู้ตรวจสอบ และทุกๆ ศูนย์รับรองและสถานรับรองจะถูกตรวจสอบในทุกๆ 6 เดือน เป็นอย่างน้อย โดยหัวหน้าผู้ตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบ ผู้ช่วยผู้ตรวจสอบ หรือเจ้าพนักงานทัณฑ์บน⁵⁶

5) การสอดส่องในศูนย์รับรองและสถานรับรอง

ผู้อำนวยการของศูนย์รับรองหรือสถานรับรองอาจมีคำสั่งว่าบุคคลใดๆ ที่ได้รับตัวไว้ในศูนย์รับรองหรือสถานรับรองหรือสถานรับรองจะถูกสอดส่องดูแลว่าเขาจะมีความประพฤติที่เหมาะสม ซึ่งจะมีผลกระทบต่อ การถูกตรวจสอบและซึ่งเงินหรือของมีค่าใดๆ ที่ถูกพบ หรือในตัวของบุคคลจะถูกเก็บไว้ในการดูแลของผู้อำนวยการ และที่ซึ่งมีผลกระทบอื่นใดต่อเงินหรือสิ่งของมีค่าที่ได้พบนั้นจะถูกจัดการตามวิธีการที่ได้กำหนด ซึ่งคำสั่งของการกักขังถูกตั้งโดยศาลต่อบุคคล เช่นนั้น โดยผู้อำนวยการอาจมีคำสั่งว่าเงินหรือสิ่งของมีค่าใดๆ ที่ถูกพบหรือในตัวบุคคลจะถูกจัดการตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้ที่ซึ่งศาลมีคำสั่งอื่นใดมากกว่าคำสั่งของการกักขังโดยบุคคล เช่นนั้นและเงินหรือของมีค่าของเขาจะกลับคืนสู่ตัวเขาถ้าเครื่องนุ่งห่มของเขาอยู่ในสภาพที่ถูกทำลาย โดยจะจัดให้เขาโดยเสื้อผ้าที่สะอาด โดยค่าใช้จ่ายใดๆ ที่หลากหลายจะถูกจ่ายโดยการแบ่งโดย (รัฐสภา) โดยมีเงื่อนไขว่าผู้หญิงจะถูกตรวจค้นโดยผู้หญิงและกระทำโดยความสุภาพ⁵⁷

⁵⁶ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 17. Appointment of Chief Inspector, Additional Chief Inspector, Inspector, Assistant Inspectors and Probation Officer.-

(1) for carrying out the purposes of this Act, the ¹[Chief Commissioner] may appoint a Chief inspector of Certified Institutions and Additional Chief Inspector of Certified Institutions, an Inspector and such number of Assistant Inspectors and Probation Officer as he think advisable to assist the Chief Inspector, and every person so appointed to assist the Chief Inspector shall have such of the powers, and perform such of the duties, of the Chief Inspector as the ¹[Chief Commissioner] directs but shall act under the direction of the Chief Inspector.

(2) Every Receiving Centre and Certified Institution shall, at least once in every six months, be inspected by the Chief Inspector, Inspector, Assistant Inspector or a Probation Officer.

⁵⁷ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 18. Search in receiving centre and Certified Institutions.- The Superintendent of a Receiving Centre or a Certified Institutions may order that any person received in the Receiving Centre or a Certified Institution shall be searched, that he shall be cleansed, that his personal effects shall be inspected, and that any money or valuables found with or on the person shall be kept in the custody of such Superintendent, and that any effects other than money or valuables so found shall be disposed of in the prescribed manner. Where an order of detention is passed by the court against any such person, the Superintendent may order that any money or valuables found with or on the person shall be disposed of in the

6) การบริหารจัดการและการลงโทษ

บุคคลที่ถูกขังระหว่างรอการพิจารณาหรือกักกันในศูนย์รับรองและสถานรับรอง ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ จะถูกปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการบริหารจัดการและการลงโทษ รวมถึงการ ถูกบังคับตามคู่มือหรืองานอื่นๆ และคำตัดสินของการลงโทษของการฝ่าฝืน กฎระเบียบใดๆ ตามที่ อาจจะมาจากการที่ได้กำหนดในทันที⁵⁸

7) การลงโทษจำคุก

(1) การลงโทษใดๆ โดยปราศจากอคติซึ่งอาจจะถูกปฏิบัติภายใต้มาตราที่ได้ทำ ตามขั้นตอนทันทีโดยหัวหน้าผู้ตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบ หรือผู้อำนวยการอารายงานไปยังศาลใน กรณีที่บุคคลใดได้ถูกกักกันในสถานกักกันของผู้ซึ่งมีการขังคำสั่งเป็นนิสัย หรือไม่เชื่อฟัง ซึ่งกฎระเบียบใดๆ ตามที่ได้ใช้อยู่ในมาตรานี้ และศาลอาจจะอาศัยเหตุผลดังนั้น ถ้าได้รับความพอใจ ว่าบุคคลจงใจที่จะกระด้างกระเดื่อง หรือไม่เชื่อฟังตามกฎเกณฑ์ใดๆ ด้วยการปรับการกักขังด้วย ระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อจะได้ปฏิบัติตามกฎเช่นนั้น หรือปรับให้เหมาะสมกับระยะเวลาของการ กักกันในสถานกักกันหรือส่วนใดของเรื่องนั้น ไปสู่การกำหนดระยะเวลาเป็นการจำคุก

(2) คำพิพากษาของการจำคุกที่ได้มีคำสั่งก่อนหน้าจะถูกดำเนินการในวิธีการ เดียวกับคำพิพากษาที่ได้รับความเห็นชอบภายใต้มาตรา 6⁵⁹

prescribed manner. Where the court passes an order other than an order of detention with regard to any such person, his money and valuables shall be returned to him and if his clothing has been destroyed, he shall be provided with fresh clothing. The expenses of prevailing such clothing shall be paid out of money provided by the [Parliament]:

Provided that a female shall be searched only by a female, and with due regard to decency.

⁵⁸ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 19. Management and discipline.-Persons remanded to or detain in, receiving Centre and Certified Institutions under this Act shall be subject to such rules of management and discipline, including the imposition of manual or other work and the awarding of punishment of breach of any such rules, as may, from time to time, be prescribed.

⁵⁹ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 20. Disciplinary imprisonment.-

(1) Without prejudice to any disciplinary action that may be taken under the section immediately proceeding, the Chief Inspector, the Inspector or Superintendent may report to the court the case of any person detained in a Certified Institution who habitually and willfully disobeys or neglects to comply with any rule referred to in that section; and the court may thereupon, if satisfied that the person has willfully disobeyed or neglected to comply with any such rule, convert the balance of the period of his detention in comply with any such rule, convert the balance of the period of his detention in a Certified Institution or part thereof into a term of imprisonment.

8) การโอนจากศูนย์รับรอนหนึ่งหรือสถานรับรอนไปที่อื่นๆ

(1) ประเด็นที่ได้กำหนดเป็นเงื่อนไข ซึ่งหัวหน้าผู้ตรวจสอบอาจแนะนำบุคคลใดๆ ที่ได้ถูกกักกันในศูนย์รับรอน หรือสถานรับรอนเพื่อที่จะถูกโอนจากที่นั่นไปสู่ศูนย์รับรอนหรือสถานรับรอนอื่นภายในรัฐ Delhi โดยวางเงื่อนไขว่าระยะเวลาการกักกันโดยรวมของบุคคลเช่นนั้น จะไม่อยู่ในกรณีที่ถูกเพิ่มโดยการ โอนเช่นนั้น

(2) ในการ โอนตัวเช่นนั้นหัวหน้าผู้ตรวจสอบจะต้องมีตามด้วยใบรับรองทะเบียนประวัติเกี่ยวกับสุขภาพและคำแนะนำ และอื่นใดถ้าได้ทำโดย (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) หรือศาล ภายใต้มาตรา 26⁶⁰

9) หนังสือรับรองการปล่อยตัว

สำหรับหัวข้อหนังสือรับรองการปล่อยตัวตามที่ เป็นเงื่อนไขตามที่ ได้กำหนดมีดังนี้

(1) หัวหน้าผู้ตรวจสอบหรือผู้อำนวยการของสถานรับรอนอาจให้การอนุญาต ในเวลาใดก็ตามแก่บุคคลที่ถูกกักกันในสถานรับรอนที่จะลาหยุดได้ภายในระยะเวลาสั้นๆ

(2) หัวหน้าผู้ตรวจสอบอาจปล่อยตัวบุคคลเช่นนั้นในเวลาใดๆ ก็ได้ ภายใต้ เงื่อนไขและออกคำสั่งรับรองแก่เขาก่อนนั้น

(3) หนังสือรับรองอื่นใดจะใช้บังคับจนกระทั่งสิ้นสุดของระยะเวลาสำหรับบุคคล ซึ่งถูกสั่งให้ถูกกักกันในสถานรับรอน เว้นแต่ถูกเรียกตัวกลับก่อน

(4) ระยะเวลาซึ่งบุคคลเช่นนั้นได้ลาหยุดจากสถานรับรอน โดยได้รับอนุญาต โดยมีหนังสือรับรองตามที่ ได้กล่าว โดยเพื่อจุดประสงค์ของจำนวนระยะเวลาของเขา ซึ่งถูกกักกัน ในสถานรับรอน โดยเห็นว่าส่วนหนึ่งของการกักกันเขา⁶¹

(2) The sentence of imprisonment ordered as aforesaid shall be executed in the same manner as a sentence passed under section 6.

⁶⁰ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 21. Transfer from one Receiving Centre or Certified Institution to another. (1) Subject to conditions prescribed, the Chief Inspector may direct any person detained in a Receiving Centre or Certified Institution to be transferred there from to another Receiving Centre or Certified Institution in the [Union Territory of Delhi*]: Provided that the total period of detention of such person shall in no case be increased by such transfer. In directing such transfer the Chief Inspector shall have regard to the medical certificate and the directions, if any, made by the [Chief Commissioner] or court under section 26.

⁶¹ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 22. Release of licence.-(1) Subject to such conditions as are prescribed-

(1) the Chief Inspector or the Superintendent of the Certified Institution may at any time grant permission to a person detained in a Certified Institution to absent himself for short period and

10) การเรียกกลับคืนของการรับรอง

สำหรับการเรียกกลับคืนของการรับรองนั้น มีดังนี้

(1) ประเด็นเงื่อนไขเช่นนี้ตามที่ถูกกำหนดขึ้น หัวหน้าผู้ตรวจสอบอาจเรียกกลับคืนของการรับรองในเวลาใดๆ ก็ได้ ภายใต้มาตรา 22 และอาศัยเหตุผลดังนั้นในการปล่อยตัวบุคคลที่จะถูกกักกันในสถานรับรองจนกระทั่งสิ้นสุดของระยะเวลาของบุคคลที่ถูกกักกันแล้ว

(2) โดยจุดประสงค์ของมาตรานี้ หัวหน้าผู้ตรวจสอบอาจจะเห็นว่าจำเป็นโดยสาเหตุการปล่อยตัวบุคคลที่ได้ถูกจับกุมและถูกส่งไปที่ศูนย์รับรองที่ใกล้ที่สุด รวมทั้งสำเนาของคำสั่งซึ่งได้กักกัน และโดยอาศัยเหตุผลดังนั้นบัญญัติของอนุมาตรา (1) ของมาตรา 25 จะยาวนานเท่ากับที่ได้ถูกบังคับใช้⁶²

11) ปล่อยตัวโดยปราศจากเงื่อนไข

การปล่อยตัวโดยปราศจากเงื่อนไขนั้น ต้องทำในเวลาใดก็ตามที่สิ้นสุด 3 เดือนจากคำแนะนำให้ปล่อยตัวในหนังสือรับรองของบุคคลใดๆ ภายใต้มาตรา 22

หัวหน้าผู้ตรวจสอบอาจ ถ้าเป็นที่พอใจว่ามีทัศนคติบนบุคคลเช่นนั้นจะเลิกเป็นขอทาน โดยแนะนำให้ (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) ในการปล่อยตัวโดยปราศจากเงื่อนไข ซึ่ง (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) อาจมีคำแนะนำในการปล่อยตัวเช่นนั้นโดยปราศจากเงื่อนไข และ

(2) the Chief Inspector may at any time release such person conditionally and issue him a licence therefore.

(3) Any such licence shall be in force until the expiry of the term for which the person was ordered to be detained in Certified Institution, unless sooner revoked.

(4) The period during which such person is absent from a Certified Institution by permission are by licence as aforesaid shall, for the purpose of computing his term of detention in a Certified Institution, be deemed to be part of his detention.

⁶² The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 23. Revocation of licence.-

(1) Subject to such conditions as are prescribed, the Chief Inspector may at any time revoke a licence issued under section 22, and thereupon the released person shall be detained in a Certified Institution until the expiry of the term for which he had been ordered to be detained.

(2) For the purpose of this section the Chief Inspector may, if necessary, cause the released person to be arrested and sent to the nearest Receiving Centre, together with a copy of the order of detention, and thereupon the provisions of sub-section (1) of section 25 shall as far as may be applied.

โดยอาศัยเหตุที่ว่าระยะเวลาซึ่งบุคคลเช่นนั้นได้ถูกคำสั่งแล้ว ที่จะถูกกักกันในสถานรับรองจะถูกพิจารณาว่าสิ้นสุด⁶³

3.2.3.5 หมวดเบ็ดเตล็ด

สำหรับวิธีพิจารณาความเกี่ยวกับคำสั่งหรือคำพิพากษาของการจำคุกนั้น มีประเด็นพิจารณา ดังนี้

1) ประเด็นที่ได้บัญญัติของอนุมาตรา (2) เมื่อบุคคลได้ถูกคำสั่งให้ถูกกักกันแล้ว ในสถานรับรองภายใต้มาตรา 5 หรือมาตรา 6 หรือมาตรา 9 โดยศาลที่ได้สั่งให้กักกันตัวแก่เขาทันที ที่ศูนย์รับรองที่ใกล้ที่สุดพร้อมกับสำเนาของคำสั่งให้กักกันตัว โดยบุคคลส่งเข้าไปในห้องขังของผู้อำนวยการของศูนย์รับรองและจะถูกกักตัวในศูนย์รับรองจนกระทั่งเขาถูกส่งไปที่นั่นจากสถานรับรอง

2) เมื่อบุคคลใดที่ได้ถูกคำพิพากษาให้จำคุก โดยศาลที่ได้มีคำสั่งพิพากษาให้จำคุก จะออกหมายจำคุกทันทีซึ่งเขาจะถูกกักขังและจะส่งเขาไปห้องขังนั้น พร้อมกับสำเนาของคำสั่งของการกักกัน ซึ่งหลังจากคำพิพากษาของการจำคุกได้ถึงที่สุดแล้ว เจ้าหน้าที่จะดำเนินการตามคำพิพากษา ถ้าได้กักขังในสถานรับรองตลอดระยะเวลาที่บุคคลเช่นนั้นจะได้รับต่อไปโดยเขาจะถูกส่งไปพร้อมกับสำเนาคำสั่งให้กักขังในศูนย์รับรองที่ใกล้ที่สุด โดยอาศัยเหตุผลตั้งนั้นของบทบัญญัติของอนุมาตรา (1) ซึ่งอาจบังคับใช้

3) ในการกำหนดระยะเวลาของบุคคลที่ได้ถูกสั่งให้กักกันตัวในสถานรับรองนั้น ซึ่งจะรวมถึงระยะเวลาที่เขาได้ถูกกักกันในศูนย์รับรองภายใต้มาตรา⁶⁴

⁶³ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 24. Unconditional release.-

At any time after the expiration of three months from the commencement of the release on licence of any person under section 22,

the Chief Inspector may, if he is satisfied that there is a probability that such person will abstain from begging, recommend to the ¹[Chief Commissioner] his unconditional release. The ¹[Chief Commissioner] may on such recommendation release such person unconditionally, and thereupon the term for which such person had been ordered to be detained in a Certified Institution shall be deemed to have expired.

⁶⁴ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 25. Procedure on order of detention or sentence of imprisonment.-

(1) Subject to the provisions of sub-section (2), when a person has been ordered to be detained in a Certified Institution under section 5 or section 6 or section 9 the court which ordered the detention shall forthwith forward him to the nearest Receiving Centre with a copy of the order of detention. The person shall thereupon be handed over into the custody of the Superintendent of the Receiving Centre and shall be detained in the Receiving Centre until he is sent there from to a Certified Institution.

นอกจากนี้ การทดสอบทางการแพทย์ และการกักขังของผู้ที่เป็น โรคเรื้อนและ
บุคคลวิกลจริต อาจทำได้ ดังนี้

(1) ที่ได้ปรากฏแก่ (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) ซึ่งขอทานได้ถูกกักขังในสถาน
รับรองภายใต้คำสั่งของศาลเป็นผู้จิตไม่ปกติ หรือเป็น โรคเรื้อน ซึ่ง (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) อาจมี
คำสั่งให้จัดพื้นที่สำหรับขอทานที่ได้เชื่อว่าเป็นผู้ที่จิตไม่ปกติหรือเป็น โรคเรื้อน หรืออาจสั่งให้ย้าย
เข้าไปโรงพยาบาลจิตเวช หรือสถานพักพิงของผู้เป็นโรคเรื้อน หรือสถานที่อื่นๆ ที่กักขังอย่างปลอดภัย
ซึ่งใช้กักตัวและเลี้ยงดูตามที่ (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) แนะนำระหว่างเศษที่เหลือของระยะเวลาที่
ซึ่งเขาได้ถูกคำสั่งให้ถูกกักขังหรือถ้าสิ้นสุดระยะเวลาที่ได้รับการรับรองโดยเจ้าหน้าที่แพทย์ซึ่งเห็นว่า
จำเป็นเพื่อความปลอดภัยของตัวขอทานเอง หรือของคนอื่นๆ ซึ่งเขาควรจะขยายระยะเวลาที่กักขัง
ต่อไปภายใต้การดูแลและการบำบัดจนกระทั่งเขาถูกปล่อยตัวตามกฎหมาย มาตรา 29 แห่ง
พระราชบัญญัตินี้

(2) บทบัญญัติของมาตรา 31 ของพระราชบัญญัติเกี่ยวกับคนวิกลจริตของ
สาธารณรัฐอินเดีย 1912 (iv of 1912) หรือ ภายใต้อำนาจของบทบัญญัติขออนุมตรา (2) ของ
มาตรา 14 ของ พระราชบัญญัติเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นโรคเรื้อน 1898 (III ของ 1899) จะบังคับใช้กับ
ขอทานทุกคนที่ถูกกักขังในโรงพยาบาลจิตเวช หรือ โรงพยาบาลสำหรับผู้ป่วยโรคเรื้อนภายใต้
อนุมาตรา (1) หลังจากสิ้นสุดระยะเวลาที่เขาได้ถูกสั่งให้กักกันแล้ว และเวลาระหว่างที่ซึ่งขอทาน
ถูกกักขังในโรงพยาบาลจิตเวชหรือโรงพยาบาลสำหรับผู้ป่วยโรคเรื้อนภายใต้อนุมาตรานั้นจะถูก
คำนวณเป็นส่วนหนึ่งของระยะเวลาซึ่งเขาอาจถูกสั่งโดยศาลที่ได้สั่งให้กักกันตัวโดยมีเงื่อนไขว่า
จากที่ซึ่งได้ย้ายขอทาน เนื่องจากจิตไม่ปกติหรือโรคเรื้อนเพราะความจำเป็นอย่างเร่งด่วน ซึ่งจะเริ่ม
เขตอำนาจในสิ่งที่ขอทานถูกกักกันตัวเพื่อที่จะบังคับใช้โดยศาลยุติธรรมภายใต้พระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับคนวิกลจริต 1912 หรือ พระราชบัญญัติเกี่ยวกับผู้เป็นโรคเรื้อน 1898 โดยอาจจะเป็นคำสั่ง

(2) When any such person has also been sentenced to imprisonment, the court passing the sentence of
imprisonment shall forthwith forward a warrant to a jail in which he is to be confined and shall forward him to
such jail with the warrant together with a copy of the order of detention. After the sentence of imprisonment is
fully executed, the officer executing it shall, if detention in a Certified Institution for any period remains to be
undergone by such person, forward him forthwith together with the copy of the order of detention to the nearest
Receiving Centre, and thereupon the provisions of sub-section (1) shall as far as may be applied.

(3) In computing the period for which a person is ordered to be detained in a Certified Institution,
there shall be included the period for which he is detained in a Receiving Centre under this section.

โดยตรงของการส่งเข้าบำบัดที่โรงพยาบาล หรือ โรงพยาบาลรักษาโรคเรื้อนจนกระทั่งเวลาเช่นนั้น เป็นคำสั่งของ (หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) ถูกนำไปปฏิบัติ⁶⁵

อนึ่งมีข้อสังเกตว่า ถ้าขอทานใดๆ ได้ถูกกักขังในสถานรับรองถูกพบว่าเป็นคนจิตไม่ปกติหรือโรคเรื้อน ซึ่งสามารถถูกสั่งให้ย้ายไปโรงพยาบาลจิตเวช หรือ โรงพยาบาลรักษาโรคเรื้อน⁶⁶

นอกจากนี้ การจับกุมบุคคลที่หลบหนีจากศูนย์รับรองหรือสถานรับรองนั้น บุคคลใดๆ ซึ่งออกจากศูนย์รับรองหรือสถานรับรองโดยมิได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการศูนย์รับรองหรือสถานรับรองหรือสถานรับรองหรือเพิกเฉย ที่จะกลับไปยังศูนย์/สถานรับรอง หลังจากสิ้นระยะเวลาของการอนุญาตให้ลาภายใต้มาตรา (1) ของมาตรา 22 โดยอาจถูกจับกุมโดยเจ้าพนักงานตำรวจใดๆ โดยปราศจากหมายจับหรือโดยเจ้าพนักงานของศูนย์/สถานรับรองที่มีอำนาจในการเป็นตัวแทนโดย

⁶⁵ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 26. Medical Examination and detention of leprosy patients and lunatics.-

(1) where it appears to the [Chief Commissioner] that any beggar detained in a Certified Institution under any order of a court is of unsound mind or a leper, the [Chief Commissioner] may by an order setting forth the grounds of belief that the beggar is of unsound mind or a leper, order his removal to a mental hospital or leper asylum or other place of safe custody, there to be kept and treated as the [Chief Commissioner] direct during remainder of the term for which he has been ordered to be detained or, if on the expiration of that term it is certified by a medical officer that it is necessary for the safety of the beggar or of others that he should be further detained under medical care or treatment, then until he is discharged according to law.

(2) The provisions of section 31 of the Indian Lunacy Act, 1912, (IV of 1912) or (subject to the provisions of sub-section (2) of section 14 of the Lepers Act, 1898 (III of 1898) shall apply to every beggar confined in a mental hospital or leper asylum under sub-section (1) after the expiration of the period for which he was ordered to be detained; and the time during which a beggar is confined in a mental hospital or leper asylum under that sub-section shall be reckoned as part of the period for which he may have been ordered by the court to be detained:

Provided that where the removal of a beggar due to unsoundness of mind or leprosy is immediately necessary, it shall be open to the authorities of the Institution in which the beggar is detained to apply to a court having jurisdiction under the Indian Lunacy Act, 1912 (IV of 1912), or the Lepers Act, 1898 (III of 1898), as the case may be, for an immediate order of committal to a mental hospital or a leper asylum

⁶⁶ Comments

If any beggar detained in a Certified Institution is found to be of unsound mind or a leper, can be ordered to be removed to a mental hospital or leper asylum.

(หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ) และส่งกลับสู่ศูนย์/สถานรับรองแล้วแต่กรณี⁶⁷ และการโอนตัวระหว่างสถานรับรองและสถาบันที่มีลักษณะคล้ายกันในที่ต่างๆ ของสาธารณรัฐสาธารณรัฐอินเดีย

หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจอาจแนะนำบุคคลใดๆ โดยตรงในสถานรับรองเพื่อที่จะถูกโอนตัวจากที่ได้เข้าไปสู่สถาบันที่มีลักษณะคล้ายกันในส่วนอื่นๆ ของสาธารณรัฐสาธารณรัฐอินเดีย ซึ่งมีบทบัญญัติที่คล้ายกันกับแคว้น Delhi ซึ่งได้ประกอบด้วยรัฐบาลของส่วนนั้นภายใต้กฎหมายใด ซึ่งบังคับใช้ขณะนั้น โดยมีเงื่อนไขว่า จะไม่มีบุคคลใดถูกโอนตัวภายใต้มาตรานี้แก่บางส่วนของสาธารณรัฐสาธารณรัฐอินเดีย โดยปราศจากการเห็นชอบจากรัฐบาลกลางในกรณีของรัฐและการบริหารในกรณีของเขตอำนาจของสหภาพ

หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจอาจขอความเห็นจากผู้อำนวยความสะดวกของสถานรับรองใดๆ ที่จะได้รับการอนุญาตให้โอนย้ายไปสู่สถาบันนั้นแก่บุคคลใดๆ ในกรณีที่มีคำสั่งให้กักขังซึ่งได้ประกอบด้วย อำนาจที่เหมาะสมในส่วนอื่นๆ ของสาธารณรัฐสาธารณรัฐอินเดีย ซึ่งมีลักษณะของคำสั่งภายใต้ พระราชบัญญัตินี้ โดยตรงแก่เขาเพื่อที่จะกักขังในสถานรับรอง หรือสถาบันที่มีลักษณะที่คล้ายกันและขึ้นอยู่กับ การโอนนั้น ตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้จะถูกปรับใช้แก่บุคคลเช่นนั้น⁶⁸ อำนาจที่จะให้พิมพ์ลายนิ้วมือมี ดังนี้

⁶⁷ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 27. Arrest of person escaping from Receiving Centre or Certified Institution.- Any person who leaves a Receiving Centre or a Certified Institution without the permission of the Superintendent thereof, or fails to return thereto after the expiry of the period of absence permitted under subsection (1) of section 22, may be arrested by any police officer without warrant or by an officer of the Receiving Centre or Certified Institution authorities authorized in this behalf by the ¹[Chief Commissioner] and send back to the Receiving Centre or Certified Institution, as the case may be.

⁶⁸ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 28. Transfers between Certified Institution and institution of like nature in different parts of India.- ¹[(1) The Chief Commissioner may direct any person detained in a Certified Institution to be transferred there from to any Institution of a like nature in any other Part India in respect of which provision similar to that in the Union Territory of Delhi * is made by the Government of that part under any law in force therein:

Provided that no person shall be transferred under this section to any part of India without the consent of the State Government in the case of a State and the Administrator in the case of a Union Territory.]

(2) The ¹[Chief Commissioner] may in consultation with the Superintendent, of any Certified Institution, consent to the transfer to that Institution of any person in respect of whom an order of detention has been made by competent authority in any other part of India of the nature of an order under this Act directing him to be detained in a Certified Institution or Institution of a like nature and upon such transfer, the provisions of this Act shall apply to such person.

(1) ทุกคนถูกสั่งให้กักขังในสถานรับรองภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ในเวลาใดๆ ก็ตามต้องยอมให้พิมพ์ลายนิ้วมือ โดยผู้พิพากษาในอำเภอหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบอำนาจโดยเขา เพื่อเป็นตัวแทน

(2) ผู้ใดก็ตามซึ่งปฏิเสธที่จะยอมพิมพ์ลายนิ้วมือภายใต้อนุมาตรา (1) จะถูกพิพากษาให้รับผิดให้กักขังในสถานรับรองไม่เกิน 3 เดือน ซึ่งสามารถปรับเป็นโทษจำคุกได้ตามระยะเวลาสั้น

(3) คำพิพากษาของการจำคุกที่ได้มีคำสั่งภายใต้อนุมาตรา (2) จะถูกดำเนินในวิธีการเดียวกับคำพิพากษาภายใต้มาตรา 6⁶⁹

สำหรับการจับและการนำสัตว์มาแสดงหรือการแสดงวิธีการให้ได้มาหรือการข่มขู่ เพื่อให้บริจาคนาน⁷⁰ มีดังนี้

⁶⁹ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 29. Power to take finger prints.-

(1) Every person ordered to be detained in a Certified Institution under this Act shall at any time allow his finger prints to be taken by the District Magistrate or any officer empowered by him in this behalf.]

(2) Whoever refuses to allow his finger prints to be taken under sub-section (1) shall on conviction be liable to have his period of detention in a Certified Institution not exceeding three months converted to a term of imprisonment extending to a like period.

(3) The sentence of imprisonment order under sub-section (2) shall be executed in the same manner as a sentence passed under section 6.

⁷⁰ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 30. Seizure and disposal of animals exposed or exhibited for obtaining or extorting alms. (1) Any police officer or other person, effecting under sub-section (1) of section 4 of the arrest of a person who was found begging may seize any animal the sore, wound, injury, deformity or disease of which was exposed or exhibited by such person with the object of obtaining or extorting alms.

(2) The police officer or other person effecting the arrest may remove such animal to an infirmary appointed under section 6B of the Prevention of Cruelty to Animals Act, 1890 (XI of 1890), for detention therein pending its production before a court.

(3) The court before which the person found begging is brought may direct that the animal shall be treated and care for in such infirmary until it is fit for discharge or that it shall be sent to a Pinjrapole, or if the veterinary officer in charge of the area in which the animal is found or such other veterinary officer as has been authorized by the rules made under section 15 of the Prevention of Cruelty to Animals Act, 1890 (XI of 1890) certifies that its is incurable or cruelty cannot be removed without cruelty, that it shall be destroyed; and the court may also order that after release from the infirmity, the animal may be confiscated.

(1) เจ้าพนักงานตำรวจใด หรือนุคคลใดๆ ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้อนุมาตรา (1) ของ มาตรา 4 ของการจับกุมเกี่ยวกับบุคคลผู้ซึ่งถูกพบว่าเป็นขอทาน ซึ่งอาจจับสัตว์ใดๆ หรือทำให้ เจ็บปวด มีบาดแผล เสียรูปทรง หรือเกิดโรคของสิ่งที่ได้นำมาเปิดเผย หรือแสดงวิธีการได้มาโดย บุคคลเช่นนั้น ด้วยวัตถุประสงค์ของการ ได้มาหรือการข่มขู่เพื่อให้บริจาคทาน

(2) เจ้าพนักงานตำรวจซึ่งได้ทำการจับบุคคลอื่นใด อาจเคลื่อนย้ายสัตว์ เช่นนั้น ไปที่โรงพยาบาลสัตว์ที่ได้แต่งตั้งไว้ ภายใต้มาตรา 6 ข ของพระราชบัญญัติป้องกันทารุณกรรมสัตว์ 1890 (xi for 1890) สำหรับกักขังไว้ในที่นั้น ซึ่งอยู่ระหว่างรอการนำส่งศาล

(3) ศาลที่บุคคลที่ซึ่งถูกพบตัวว่าเป็นขอทานได้ถูกนำมาอาจแนะนำว่าสัตว์อาจ ได้รับการรักษาและดูแลในโรงพยาบาลนั้น จนกว่ามันจะพร้อมที่จะถูกปล่อย หรือที่ซึ่งมันอาจถูก ส่งไปที่ Pinjrapole หรือถ้าเจ้าพนักงานสัตวแพทย์ในส่วนของพื้นที่ซึ่งสัตว์ถูกพบ หรือเจ้าพนักงาน สัตวแพทย์อื่นที่ได้มีอำนาจตามกฎหมายที่ได้ถูกบัญญัติขึ้นภายใต้มาตรา 15 ของพระราชบัญญัติการ ป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ 1890 รับรองว่าสัตว์เหล่านั้นไม่สามารถรักษาให้หายได้หรือดูร้าย จนไม่สามารถที่จะถูกย้ายอย่างทารุณ ซึ่งมันจะถูกทำลายและศาลอาจตั้งมีคำสั่งหลังจากปลดปล่อย จากโรงพยาบาลสัตว์ ซึ่งจะทำให้สัตว์ถูกยึด

(4) สัตว์ที่ถูกส่งไปดูแลและรักษาที่โรงพยาบาลสัตว์จะไม่ได้รับการยกเว้น ซึ่งศาลอาจสั่งให้มันถูกส่งไปที่ Pinjrapole หรือมันจะถูกทำลาย หรือปล่อยออกจากสถานที่เหล่านั้น เว้นแต่ขึ้นอยู่กับการรับรอง ถ้าเป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับการปลดปล่อยที่ได้ออกความเห็นโดยสัตว แพทย์ในส่วนของพื้นที่ที่โรงพยาบาลสัตว์ตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสมหรือเช่นสัตวแพทย์ ซึ่งได้ใช้อำนาจ ไว้โดยกฎเกณฑ์ภายใต้มาตรา 15 ของพระราชบัญญัติการป้องกันทารุณกรรมสัตว์ 1890⁷¹

อนึ่งบุคคลจะต้องถูกทำงานสาธารณะบุคคลทั้งหมดที่ได้รับมอบอำนาจให้แสดง หน้าที่ใดๆ โดยพระราชบัญญัตินี้จะถูกพิจารณาว่าต้องรับใช้สาธารณชนโดยความหมายของ ประมวลกฎหมายการลงโทษแห่งสาธารณรัฐอินเดีย (XIV of 1860)⁷²

⁷¹ (4) An animal sent for care and treatment to an infirmary shall not unless the court directs that it shall be sent to a pinjrapole, or that it shall be destroyed, be released from such place except upon a certificate if its fitness for discharge issued by the veterinary officer incharge of the area in which the infirmary is situated or such other veterinary officer as has been authorized by rules made under section 15 of the Prevention of Cruelty to Animal Act, 1890, (XI of 1890).

⁷² The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 32. Persons to be deemed public servants.-All persons empowered to perform any function by this Act shall be deemed to be public servants with the meaning of the Indian Penal Code (XIV of 1860).

นอกจากนี้ การทำทัณฑ์บนภายใต้พระราชบัญญัตินี้ V of 1898-บทบัญญัติของบทที่ XIII ของประมวลวิธีพิจารณาคriminal ความอาญา 1898 (V of 1898) จะใช้บังคับต่อไปแก่ผู้ที่ได้รับทัณฑ์บนภายใต้พระราชบัญญัตินี้⁷³

3.2.3.6 การอุทธรณ์

สำหรับวัตถุประสงค์ของการอุทธรณ์และทบทวนภายใต้ประมวลวิธีพิจารณาคriminal ความอาญา 1898 (V of 1898) คำสั่งเพื่อให้กักขังภายใต้พระราชบัญญัตินี้ (รวมถึงคำสั่งให้กักขังภายใต้มาตรา 5) ซึ่งจะถูกรับพิจารณาเป็นคำพิพากษาจำคุกโดยระยะเวลาเช่นเดียวกัน⁷⁴ ซึ่งมีกฎหมาย ดังนี้

- 1) หัวหน้าผู้รับมอบอำนาจ อาจทำโดยการแจ้งในราชกิจจานุเบกษา และประเด็นที่จำเป็นต่อสาธารณะ โดยการสร้างกฎหมายเพื่อปฏิบัติ เพื่อวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้
- 2) ในรายละเอียดและปราศจากอคติที่จะมีอำนาจในการอภิโหมเป็นการทั่วไป ซึ่งกฎหมายอาจถูกกำหนดไว้ทั้งหมด หรือตามวิธีการใด ๆ⁷⁵ กล่าวคือ

⁷³ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 33. Bonds taken under Act V of 1898. – The provisions of Chapter XIII of the Code of Criminal Procedure, 1898 (V of 1898)* shall so far as may be, apply to bonds taken under this Act.

⁷⁴ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 34. Appeals.-For the purposes of appeal and revision under the Code of Criminal Procedure 1898 (V of 1898)* an order of detention under this Act (including an order of detention under section 5), shall be deemed to be sentence of imprisonment for the same period.

⁷⁵ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 35. Rules.-

(1) [The Chief Commissioner] may by notification in the [Delhi Gazette] and subject to the condition of previous publication, make rules, for carrying out the purpose of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the forging power, such rules may provide for all or any of the following matters, namely:-

- (a) the manner of authorizing a purpose under clause (i) of sub-section (3) of section 2;
- (b) the manner of keeping persons arrested under sub-section (3) of section 4 or section 9;
- (c) the manner of making summary inquiry under sub-section (1) of section 5;
- (d) the manner in which contribution for the maintenance of person detained in a Certified Institution may be ordered to be paid under sub- section (1) of section 8;
- (e) the manner of appointing a visiting committee under section 14;
- (f) the conduct of business by the Advisory Committee;
- (g) the date before which payment shall be made under sub-section (1) of section 16;
- (h) the manner in which the affects and the money and valuable referred to in section 18 shall be made disposed of;

(1) วิธีการของวัตถุประสงค์ในการให้สิทธิภายใต้อนุมาตรา (1) ของอนุมาตรา (3) ของมาตรา 2

(2) วิธีการขอการคุ้มครองบุคคลที่ถูกจับกุมภายใต้อนุมาตรา (1) ของอนุมาตรา (3) ของมาตรา 2

(3) วิธีการทำข้อสรุปในการสอบสวนภายใต้อนุมาตรา (1) ของมาตรา 5

(4) วิธีการให้ความช่วยเหลือเพื่อดูแลบุคคลซึ่งถูกกักขังในสถานรับรองอาจมีคำสั่งให้จ่ายค่าเลี้ยงดู ภายใต้อนุมาตรา (1) ของมาตรา 8

(5) วิธีการแต่งตั้งคณะกรรมการเยี่ยมเยียนภายใต้มาตรา 14

(6) วิธีดำเนินการของคณะกรรมการให้คำปรึกษา

(7) วันที่ซึ่งค่าใช้จ่ายจะถูกจัดทำภายใต้อนุมาตรา (1) ของมาตรา 16

(8) วิธีการที่มีผลกระทบต่อเงินและของมีค่าที่ได้อ้างตามมาตรา 18 จะถูกทำการแจกจ่าย

(9) การบริหารจัดการและการฝึกฝนบุคคลที่ถูกกักขังในศูนย์/สถานรับรอง รวมถึงการเปรียบเทียบปรับหรือทำงานอื่นๆ ให้รางวัลแก่การลงโทษที่ฝ่าฝืนกฎใดๆ ที่ได้ทำขึ้นภายใต้มาตรานี้

(10) เงื่อนไขหลักซึ่งบุคคลอาจได้รับการปล่อยตัวโดยการรับรองภายใต้มาตรา 22

(11) เงื่อนไขหลักซึ่งหัวหน้าผู้ตรวจสอบอาจมีคำสั่งโอนย้ายภายใต้มาตรา 21

(12) เงื่อนไขหลักในการรับรองอาจถูกยกเลิกภายใต้มาตรา 23

(13) วิธีการทดสอบทางการแพทย์ของขอทาน

(14) วิธีการใดๆ ที่อาจถูกเรียกร้องเพื่อเป็นหรืออาจให้สิทธิแก่⁷⁶

ถ้ามีความขุ่นงาใดๆ เกิดขึ้น และส่งผลกระทบต่ออบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งราชกิจจานุเบกษาได้ทำตามบทบัญญัติเช่นนั้น หรือให้คำแนะนำตามที่ปรากฏใน (เขา) เป็นความจำเป็นสำหรับการยกเลิกความซับซ้อน⁷⁷

⁷⁶ (i) the management and discipline of persons detained in Receiving Centre or Certified Institution including the imposition of manual or other work and the awarding of punishment for breach of any rule made under this clause;

(j) the conditions subject to which the Chief Inspector may direct transfer under section 21;

(k) the conditions subject to which a person may be released on licence under section 22;

(l) the conditions subject to which a licence may be revoked under section 23;

(m) the manner of medical examination of beggars;

(n) any other matter which is required to be or may be prescribed.

3.3 กฎหมายเกี่ยวกับควบคุมการขอทานในประเทศไทย

ปัจจุบันในประเทศไทยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการขอทาน คือ พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484 ที่กำหนดเกี่ยวกับการขอทานในประเทศไทยไว้ และ รัฐธรรมนูญในอดีตที่เคยบังคับใช้ เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ก็ได้มีการกำหนดสิทธิต่างๆ ไว้ อีกทั้งยังมีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดกรมและสถานสงเคราะห์ ตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484 ที่ให้อำนาจรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยกำหนดกรมและสถานสงเคราะห์ไว้ ซึ่งผู้เขียนกล่าวถึงรายละเอียดของกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการขอทานในประเทศไทย ดังต่อไปนี้

3.3.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญที่เคยบังคับใช้ ในอดีต ได้กำหนดเนื้อหาที่สำคัญเกี่ยวกับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาค ของบุคคลในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการศึกษา วัฒนธรรม สาธารณสุข และการดำรงชีพใน สังคมของประชาชนคนไทยไว้ ซึ่งผู้เขียนขอกกล่าวถึงรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.3.1.1 สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล

ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครอง⁷⁸ และประชาชนชาวไทยไม่ว่าเหล่ากำเนิด เพศ หรือศาสนาใด ย่อมอยู่ในความคุ้มครอง แห่งรัฐธรรมนูญนี้เสมอกัน⁷⁹

บุคคลซึ่งไร้ที่อยู่อาศัยและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ ย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ⁸⁰

3.3.1.2 แนวนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม

รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และ วัฒนธรรม ดังต่อไปนี้⁸¹

⁷⁷ The Bombay Prevention of Begging Act 1959. 36. Removal of difficulties.- If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the ²[Delhi Gazette] make such provisions or give such directions as appears to ²[him] to be necessary for removing the difficulty.

⁷⁸ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. มาตรา 4.

⁷⁹ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. มาตรา 5.

⁸⁰ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. มาตรา 55.

⁸¹ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. มาตรา 80.

1) คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา ปลูกฝัง ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของ สถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการ ให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้

2) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบสุขภาพที่เน้นการสร้างเสริมสุขภาพ อันนำไปสู่สภาวะที่ยั่งยืนของประชาชนรวมทั้งจัดและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการ สาธารณสุขที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้เอกชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุขภาพและการจัดบริการสาธารณสุข โดยผู้มีหน้าที่ให้บริการดังกล่าวซึ่งได้ ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณ ย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

3) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้ สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมาย เพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้า ทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบ วินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

4) ส่งเสริมและสนับสนุนการกระจายอำนาจเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนา และเอกชน จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐาน คุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมและสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

5) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยในศิลปวิทยาการแขนงต่างๆ และเผยแพร่ ข้อมูลผลการศึกษาวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาวิจัยจากรัฐ

6) ส่งเสริมและสนับสนุนความรู้รักสามัคคีและการเรียนรู้ ปลูกจิตสำนึกและเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ตลอดจนค่านิยมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น

3.3.1.3 แนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบาย ด้านกฎหมายและการยุติธรรม ดังต่อไปนี้⁸²

1) ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และทั่วถึง ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือและให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน และ จัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นในกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ โดยให้

⁸² รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. มาตรา 81.

ประชาชนและองค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมและการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย

2) คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิดทั้ง โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและโดยบุคคลอื่น และต้องอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน

3) จัดให้มีกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมายที่ดำเนินการเป็นอิสระเพื่อปรับปรุงและพัฒนากฎหมายของประเทศ รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ โดยต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกฎหมายนั้นประกอบด้วย

- 4) จัดให้มีกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ดำเนินการเป็นอิสระ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

5) สนับสนุนการดำเนินการขององค์กรภาคเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน โดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว

3.3.2 พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484 เป็นกฎหมายที่มีเนื้อหาที่สำคัญในการควบคุมการขอทานในประเทศไทย ซึ่งผู้เขียนจะขอลำดับรายละเอียดของพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวดังต่อไปนี้

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484 ได้กำหนดไว้ว่า ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ เป็นต้นไป ให้ยกเลิกบรรดา บทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้⁸³

นอกจากนี้ การปฏิบัติ อันเป็นกิจวัตรตามลัทธิศาสนาไม่อยู่ในบังคับ แห่งพระราชบัญญัตินี้⁸⁴

3.3.2.1 บทนิยามและความหมาย

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484 ได้กำหนดบทนิยามความหมายของคำสำคัญต่างๆ ดังต่อไปนี้⁸⁵

รัฐมนตรี หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้⁸⁶

อธิบดี หมายความว่า อธิบดีแห่งกรมซึ่งรัฐมนตรีกำหนดให้มีหน้าที่ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้⁸⁷

⁸³ พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484. มาตรา 3.

⁸⁴ พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484. มาตรา 4.

⁸⁵ พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484. มาตรา 5.

⁸⁶ พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484. มาตรา 5 วรรคสอง.

⁸⁷ พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484. มาตรา 5 วรรคสาม.

พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือ ตำรวจและพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามความหมายที่ บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้หมายความ ตลอดถึงบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีหน้าที่ปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตาม พระราชบัญญัตินี้⁸⁸

สถานสงเคราะห์ หมายความว่า สถานที่ซึ่งรัฐมนตรีกำหนด หรือ จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการควบคุมตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้⁸⁹

3.3.2.2 ข้อห้ามมิให้บุคคลใดทำการขอลา

การขอทรัพย์สินของผู้อื่นโดยมิได้ทำงานอย่างใด หรือให้ทรัพย์สิน สิ่งใดตอบแทน และมีใช่เป็นการชอกันในฐานะญาติมิตรนั้น ให้ถือว่าเป็นการขอลา⁹⁰

การขบถอง การคิดสืตี่เป่า การแสดงการเล่นต่างๆ หรือการกระทำ อย่างอื่นในทำนองเดียวกันนั้น เมื่อมิได้มีข้อตกลงโดยตรงหรือโดยปริยายที่จะ เรียกเก็บค่าฟังค่าดู แต่ขอรับทรัพย์สินตามแต่ผู้ฟังผู้ดูจะสมัครใจให้ นั้น ไม่ให้ รับฟังเป็นข้อแก้ตัวว่าไม่ได้ทำการขอลาตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้⁹¹

3.3.2.3 การสอบสวน

เมื่อปรากฏจากการสอบสวนว่า ผู้ใดทำการขอลา และ ผู้นั้นเป็นคนชราภาพหรือเป็นคนวิกลจริต พิกัด หรือเป็นคนมีโรค ซึ่งไม่สามารถ ประกอบการอาชีพอย่างใด และไม่มีทางเลี้ยงชีพอย่างอื่น ทั้งไม่มีญาติมิตร อุปการะเลี้ยงดู ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวไปยังสถานสงเคราะห์⁹²

เมื่อปรากฏจากการสอบสวนว่า ผู้ที่ทำการขอลาไม่อยู่ใน ลักษณะดังบัญญัติไว้ในมาตรา 7 ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ไปติดต่อกับสำนักงาน จัดหางานของรัฐบาล เพื่อ ได้รับความช่วยเหลือจากสถานที่ดังกล่าวนั้นต่อไป⁹³

ถ้าภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งดังกล่าวในวรรคก่อน ผู้รับคำสั่งหาได้ไปติดต่อกับสถานที่ตามคำสั่งนั้นไม่ก็ดี ไปติดต่อกแล้วแต่ไม่ยอมรับ การช่วยเหลือ โดยไม่มีเหตุอันสมควรเป็นข้อแก้ตัวก็ดี หรือได้รับการช่วยเหลือแล้ว ต่อมาได้ละทิ้งการช่วยเหลือนั้นเสียก็ดี หรือใช้อุบายด้วยประการ ใด หลีกเลี้ยง ไม่ยอมทำงานหรือรับการช่วยเหลือซึ่งทางการแห่ง

⁸⁸ พระราชบัญญัติควบคุมการขอลา พ.ศ. 2484. มาตรา 5 วรรคสี่.

⁸⁹ พระราชบัญญัติควบคุมการขอลา พ.ศ. 2484. มาตรา 5 วรรคห้า.

⁹⁰ พระราชบัญญัติควบคุมการขอลา พ.ศ. 2484. มาตรา 6.

⁹¹ พระราชบัญญัติควบคุมการขอลา พ.ศ. 2484. มาตรา 6 วรรคสอง.

⁹² พระราชบัญญัติควบคุมการขอลา พ.ศ. 2484. มาตรา 7.

⁹³ พระราชบัญญัติควบคุมการขอลา พ.ศ. 2484. มาตรา 8.

สถานที่ที่กล่าวแล้ว ได้จัดการช่วยเหลือให้มีงานทำ หรือมีที่อยู่กินอาศัยที่ดี และปรากฏว่าผู้นั้นได้กระทำการขอทานอีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวไปยังแหล่งประกอบการทำงาน ตามนัยแห่งกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานให้ผู้ไร้อาชีพ⁹⁴

3.3.2.4 การส่งตัวบุคคลไปยังสถานสงเคราะห์

ผู้ที่ถูกส่งไปยังสถานสงเคราะห์นั้นอยู่ในอำนาจการควบคุม ของอธิบดี อธิบดีอาจมอบหมายให้ข้าหลวงประจำจังหวัดหรือนายกเทศมนตรี เป็นผู้มีอำนาจควบคุมต่อไปอีกชั้นหนึ่งได้⁹⁵

ถ้าปรากฏว่า ผู้ที่ถูกส่งไปยังสถานสงเคราะห์นั้นมีที่อาศัย และทาง ดำรงชีพพอสมควร แก่อัตตภาพ ให้อธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาปล่อยตัวไป ถ้าบุคคลนั้นเป็น โรคเรื้อน วัณโรค หรือโรคติดต่ออันตราย จะต้องมียุทธศาสตร์แสดงให้เป็นที่พอใจด้วยว่า ได้พ้นระยะระยะติดต่อแพร่หลายแล้ว หรือเมื่อปล่อยตัวไปแล้วจะไปอยู่ในที่ซึ่งมีขอบเขตจำกัดการแพร่หลาย ของโรคดังว่านั้น⁹⁶

อธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะส่งให้ผู้ที่อยู่ในสถาน สงเคราะห์ทำการงานตามที่เห็นสมควร หรือจะส่งไปทำการงานที่อื่นก็ได้⁹⁷

ถ้าผู้ที่ถูกส่งไปยังสถานสงเคราะห์หรือที่อื่นใดเป็น โรคเรื้อน หรือวัณโรคหรือโรคติดต่ออันตราย ให้แยกการควบคุมผู้นั้นไว้ เพื่อป้องกันมิให้โรคแพร่หลายและติดต่อ⁹⁸

ให้อธิบดีตราข้อบังคับกำหนดควินัยแห่งความประพฤติขึ้น โทษทางวินัยซึ่งทำได้ไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้⁹⁹ คือ

- 1) ขัง หรือขังห้องมืด
- 2) ตัดหรือลดประโยชน์อันจัดขึ้นเพื่อกำหนดการควบคุม

ผู้ที่ถูกส่งตัวไปยังสถานสงเคราะห์หรือที่อื่นใด ไม่ไป หรือหลบหนีจากสถานทีนั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ¹⁰⁰

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจกำหนดกรมในสังกัดกระทรวงมหาดไทยให้มีหน้าที่ควบคุมดำเนินการ ปฏิบัติกับมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้¹⁰¹

⁹⁴ พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484. มาตรา 8 วรรคสอง.

⁹⁵ พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484. มาตรา 9.

⁹⁶ พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484. มาตรา 9 วรรคสอง.

⁹⁷ พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484. มาตรา 10.

⁹⁸ พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484. มาตรา 11.

⁹⁹ พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484. มาตรา 12.

¹⁰⁰ พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484. มาตรา 13.

¹⁰¹ พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484. มาตรา 14.

3.3.3 พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

พ.ศ. 2535

พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ซึ่งใบที่นี้จะขอกล่าวถึงสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการขอตานดังต่อไปนี้

พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ได้กำหนดข้อห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ซึ่งหากมีการฝ่าฝืนจะต้องได้รับโทษทางกฎหมายโดยห้ามกระทำการ ดังต่อไปนี้

1) ห้ามมิให้ผู้ใดอาบน้ำหรือซักล้างสิ่งใดๆ บนถนนหรือในสถานสาธารณะซึ่งมิได้จัดไว้เพื่อการนั้นหรือในบริเวณทางน้ำที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ประกาศห้ามไว้

2) ห้ามมิให้ผู้ใด

(1) ปล่อยสัตว์นำสัตว์หรือจูงสัตว์ไปตามถนนหรือเข้าไปในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ประกาศห้ามไว้¹⁰²

(2) ปล่อยให้สัตว์ถ่ายมูลบนถนนและมีได้ขจัดมูลดังกล่าวให้หมดไป

ความข้างต้นดังกล่าวมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ได้รับหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้นำขบวนสัตว์หรือฝูงสัตว์หรือจูงสัตว์ไปตามถนนและได้เสียค่าธรรมเนียมรักษาความสะอาดตามข้อกำหนดของท้องถิ่น¹⁰³

3) ห้ามมิให้ผู้ใดป็นป้ายนั่งหรือขึ้นไปบนรั้วกำแพงต้นไม้หรือสิ่งก้ำยันต้นไม้ในที่สาธารณะ¹⁰⁴

4) ห้ามมิให้ผู้ใดขึ้นนั่งหรือนอนบนราวสะพานสาธารณะหรือนอนในที่สาธารณะ¹⁰⁵

5) ห้ามมิให้ผู้ใดเล่นว่าพุดบอลตะกร้อหรือกีฬาใดๆ บนถนนหรือในสถานสาธารณะหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสถานสาธารณะที่มีประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นห้ามไว้¹⁰⁶

6) ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจประกาศกำหนดเวลาห้ามเข้าหรืออยู่ในสถานสาธารณะประกาศนั้นให้ติดตั้งหรือแขวนไว้ในบริเวณสถานสาธารณะที่ห้ามนั้นซึ่งเห็นได้ง่าย¹⁰⁷

¹⁰² พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535. มาตรา 9.

¹⁰³ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535. มาตรา 14.

¹⁰⁴ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535. มาตรา 36.

¹⁰⁵ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535. มาตรา 37.

¹⁰⁶ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535. มาตรา 38.

ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท¹⁰⁸

3.3.4 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดกรมและสถานสงเคราะห์ตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดกรมและสถานสงเคราะห์ตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484 โดยอาศัยความในมาตรา 5 วรรคท้าย และมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดกรมและสถานสงเคราะห์ไว้ดังต่อไปนี้

- 1) ให้กรมประชาสงเคราะห์มีหน้าที่ควบคุมดำเนินการปฏิบัติเกี่ยวกับสถานสงเคราะห์สำหรับคนชราภาพ¹⁰⁹
- 2) ให้กรมสาธารณสุขมีหน้าที่ควบคุมดำเนินการปฏิบัติเกี่ยวกับสถานสงเคราะห์สำหรับคนวิกลจริตคนพิการและคนมีโรค¹¹⁰
- 3) ให้สถานอาชีพสงเคราะห์อำเภอปากเกร็ดจังหวัดนนทบุรีในความควบคุมของกรมประชาสงเคราะห์เป็นสถานสงเคราะห์สำหรับคนชราภาพ¹¹¹
- 4) ให้บรรดาโรงพยาบาลโรคจิตต์ในความควบคุมของกรมสาธารณสุขเป็นสถานสงเคราะห์สำหรับคนวิกลจริต¹¹²
- 5) ให้อนาถาพยาบาลอำเภอพระประแดงจังหวัดสมุทรปราการในความควบคุมของสาธารณสุขเป็นสถานสงเคราะห์สำหรับคนพิการและคนมีโรคอื่นนอกจกโรคเรื้อน¹¹³

¹⁰⁷ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535. มาตรา 47.

¹⁰⁸ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535. มาตรา 52.

¹⁰⁹ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดกรมและสถานสงเคราะห์ตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484. ข้อ 1.

¹¹⁰ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดกรมและสถานสงเคราะห์ตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484. ข้อ 2.

¹¹¹ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดกรมและสถานสงเคราะห์ตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484. ข้อ 3.

¹¹² ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดกรมและสถานสงเคราะห์ตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484. ข้อ 4.

¹¹³ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดกรมและสถานสงเคราะห์ตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484. ข้อ 5.

6) ให้โรงพยาบาล โรคเรื้อนอำเภอพระประแดงจังหวัดสมุทรปราการในความควบคุม
ของกรมสาธารณสุขเป็นสถานสงเคราะห์สำหรับคนมีโรคเรื้อน¹¹⁴

¹¹⁴ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดกรมและสถานสงเคราะห์ตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการ
ขอทาน พ.ศ. 2484. ข้อ 6.